

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 27. maj 2026 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Henrik Bitsch, Henrik Hjort Elmquist og Lisbeth Funck Hansen med
domsmænd).

22. afd. nr. S-451-24:
Anklagemyndigheden
mod

1) Tiltalte 1
(CPR nr. (født 1972))
(advokat Mikael Skjødt, besk., og advokat Kåre Pihlmann, besk.)
2) Tiltalte 2
(CPR nr. (født 1965))
(advokat Henrik Stagetorn, besk.)

Dom afsagt af Københavns Byret den 2. februar 2024 (SS 4-10517/2022) er anket af Tiltalte 1 og Tiltalte 2 med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har vedrørende begge tiltalte påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale.

I forhold til Tiltalte 2 har anklagemyndigheden endvidere påstået skærpelse, herunder således at han udvises med indrejseforbud for bestandig.

Anklagemyndigheden har i forhold til Tiltalte 1 påstået stadfæstelse af strafudmålingen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og af vidnerne Vidne 22, Vidne 16, Vidne 11, Vidne 2, Vidne 9, Vidne 3 og Vidne 13.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne Vidne 24, tidligere Person 27, Vidne 25, tidligere person 3 og Person 88.

De i byretten af vidnerne Vidne 1, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 12, Vidne 14, Vidne 15, Vidne 17, Vidne 18, specialkonsulent Vidne 19, konsulent Vidne 20, politiassistent Vidne 21 og Vidne 23 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun har følgende rettelser til sin forklaring for byretten som gengivet i byrettens dom:

- På side 9, tredje afsnit, skal der stå Person 90 og ikke Vidne 25, tidligere person 3.
- På side 36, første afsnit, midt, skal der stå, at samtalen var i Letland og ikke Litauen.
- På side 51, tredjesidste afsnit, skal der stå usbekiske og ikke lettiske. På samme side, midt, hvor det er anført, at hun ikke ved, hvem Person 33 er, skulle der rettelig stå, at hun ikke ved, hvad den dokumenterede besked vedrørte. Det samme gælder på side 53 i relation til Person 37.

Tiltalte 1 har supplerende forklaret bl.a., at 95-98 % af kunderne i Virksomhed ApS 1 var professionelle mellemmand, herunder advokater mv., som arbejdede med russisktalende kunder. De professionelle aktører repræsenterede underliggende kunder. Der var alene få reelle ejere blandt kunderne i Virksomhed ApS 1. Kunderne i Virksomhed ApS 1 handlede således primært på vegne af UBO'er (ultimate beneficial owner).

På de konferencer, som hun deltog i, solgte hun forskellige juridiske produkter til skatteplanlægning mv. Der var primært interesse for holdingselskaber (ApS), men de personer, der bare ville handle med varer, foretrak kommanditselskaber (K/S).

På tidspunktet for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens besøg den 23. maj 2008 solgte de mest holdingselskaber, og de ydelser, som er nævnt i styrelsens notat af 27. maj 2008, knytter sig derfor dertil. "Asset protection" gælder dog også for K/S'er, hvor de også giver en beskyttelse af fast ejendom mv. Den ydelse, som vedrører "human resources" gælder kun ApS'er. "Prestige" gælder begge typer selskab.

Da hun var hos Revisionsfirma 1, lærte hun de danske "produkter" at kende, og hun var god til at sælge, da hun kunne tale russisk. Da hun forlod Revisionsfirma 1 og startede Virksomhed ApS 1, mistede Revisionsfirma 1 sin bedste og eneste russisktalende marketingmedarbejder. Det med russiskkundskaberne var vigtigt. I Virksomhed ApS 1 vidste hendes kunder, at de kunne tale med hende direkte uden brug af tolk, og at hun havde kontakter til revisorer i Danmark, der kunne besvare deres eventuelle spørgsmål. Nogle gange havde hun også revisorer med til møder, hvor hun kunne oversætte svar direkte til kunden.

Kunder, der havde hørt hendes præsentation på en konference, rettede ofte henvendelse og spurgte til, hvilke produkter hun havde. Når kunderne kontaktede hende, vidste de ikke altid, hvilken selskabsform der ville være den rigtige for dem. Hun bad dem eventuelt om at sende en skriftlig forespørgsel, hvis det eksempelvis drejede sig om skatteforhold. Flere gange om året indhentede de udtalelser fra en revisor vedrørende skattespørgsmål for at hjælpe eventuelle fremtidige kunder. Dobbeltbeskatningsaftaler krævede brug af et ApS. Ved dobbeltbeskatning kan man således ikke anvende et K/S, og hun har ikke oplevet, at K/S'er blev brugt som holdingselskaber.

Ved mødet den 23. maj 2008 drejede det sig primært om ApS'er.

Dialogen om selskabsform var typisk med den professionelle mellemmand og kun i 5 % af tilfældene med UBO'en. Kunderne kunne indhente tilbud fra flere lande, før de valgte Danmark. Hun henviste også selv i nogle tilfælde kunderne til andre lande, f.eks. til sin hollandske kollega. De, der valgte selskabsformen K/S, gjorde det typisk på grund af skatteforhold, "asset protection" og "prestige". Hun kan i dag huske udvalgte ApS'er, men har svært ved at sætte tal på, hvor mange der var. Måske var selskabsporteføljen delt halvt/halvt mellem ApS'er og K/S'er. Tiltalte 2 var direktør, men de brugte også Vidne 1 efter hendes navneskift samt til sidst også en tredje person, men det var efter hendes tid. Samlet set brugte de dog primært Tiltalte 2.

Foreholdt personrapport af 2. oktober 2020 fra BiQ med 254 angivne relationer har hun forklaret, at det lyder rigtigt, at Tiltalte 2 var direktør i flere K/S'er end ApS'er. De fleste K/S'er blev stiftet efter 2013. Nogle kunder forberedte sig på en handel og fik lavet et selskab uden dog at ende med at bruge det.

Formålet med "asset protection" er at sikre, at en forretning ikke bliver taget af den russiske eller ukrainske statsmafia fra den ene dag til den anden ved et såkaldt "mask show", og her kan et K/S beskytte dem. "Mask show" foregår ved, at maskeret politi laver ransagninger, og man kan risikere at miste sin forretning. Hvis et K/S i Danmark ejer et firma i Rusland, vil ejerskabet ikke nødvendigvis afspejle sig i de danske regnskaber. Regnskaberne ligger i det russiske firma, og K/S'et er bare et instrument, som ikke har værdier i Rusland. K/S'et ejer ikke det russiske firma, men skal afskrække de russiske skattemyndigheder. Der bliver typisk købt varer af det danske K/S, der derefter bliver solgt til det russiske firma, som det russiske firma herefter distribuerer. De penge, som det russiske firma har tjent, kan myndighederne ønske at tage. De kan også finde på at overtage de etablerede kontrakter og derved forretningen. En eventuel russisk UBO, som er kunde hos dem, ejer det russiske firma og et dansk K/S. Kontrakterne er placeret i det danske K/S. De udgør det væsentligste aktiv og er derved beskyttet mod de russiske myndigheder. Penge modtaget for handler går via bankkonti uden for Rusland og i den aktuelle sag via bankkonti i Estland. Det er UBO'en, der endeligt ejer bankkontoen. De brugte Estland, fordi de talte russisk i den bank. UBO'en ejer ikke K/S'et direkte. Kontoen i Estland var K/S'ets. Det indestående, som stod på kontoen, fik revisorerne oplyst. Tiltalte er ikke revisor og ved ikke, om et indestående ligeledes skulle fremgå af et regnskab. Hun ved, at revisorerne efterspurgte kontoudtog årligt.

Det er korrekt, at tiltalte står som anmelder på 23 af K/S'erne, men reelt har hun kun stiftet måske fem af selskaberne. Hun overlod det således typisk til sine ansatte på kontoret, herunder Vidne 1, at indsende anmeldelserne, da det var rent administrativt. Komplementaren og kommanditisten i selskabet kunne være kundens eller den professionelle aktørs selskaber. Nogle gange genbrugte man selskaberne hos den professionelle aktør, hvilket banken og revisoren accepterede i alle tilfælde uden at spørge nærmere ind til det. Den professionelle aktør ville eventuelt skulle betale skat, men det beskæftigede hun sig ikke med, da det ikke var hendes job. Hun vidste ikke engang, om der var plus eller minus i selskabet. Revisorerne havde samme adgang til de samme dokumenter som hun. Bankerne og revisorerne fik den samme pakke dokumenter, som hun

fik. Nominelle selskaber blev mest brugt i Vidne 1's tid. Når et selskab var stiftet, blev dokumenterne sendt til banken igen, og derefter var der en drøftelse mellem banken og kunden.

Et nominelt selskab, som der ikke var ret mange af, blev anvendt af jurister til at etablere et selskab. Det kan være et skuffeselskab. Hun har ikke oplevet, at en jurist har henvendt sig for at få et K/S og bedt om, at man brugte en kommanditist og komplementar i form af to nominelle selskaber.

En kunde ville typiske henvende sig med et ønske om at få et handelsselskab. En "Trust declaration" viste hende, hvem der var den reelle ejer. Den viste, at en fysisk person ejede kommanditisten eller komplementaren. Man kan lave en aftale om lån af et selskab, og bag trusten kunne stå en advokat. Det er ikke hende, som opfandt modellen, og den er brugt før. Det interesserer ikke en revisor, hvis der optræder de samme firmaer flere gange. Revisorer har meget høje krav, og den slags bekymrede dem slet ikke. Det er første gang, hun hører om det i dag. Revisorer kigger på trusten, og det afgørende er, hvem der står som UBO. Revisorerne stillede ikke spørgsmål i hendes tid, så hun regnede med, at der ikke var et problem.

Hun mødte den reelle ejer, hvis det var muligt, men ofte var den professionelle mellemmand bekymret for at skabe en direkte kontakt af frygt for at miste sin forretning. De benyttede også notarer i Rusland eller Estland. Hun drøftede med de få UBO'er, som de havde kontakt med, hvad de ville lave. Hvis der var en juridisk mellemmand, spurgte hun, hvad UBO'en lavede, når de modtog bestillingen. Hun spurgte også, om de havde brug for en bankforbindelse. Hun kunne foreslå nogen, eller de havde måske selv en kontakt. Hun satte ligeledes en dansk revisor på. Danske Bank havde en fin kontrolprocedure. Hun undersøgte således ikke selv nærmere, om virksomheden handlede med det, som der var blevet sagt. Hun videregav til revisoren alene oplysninger om, hvilken handel der skulle foregå, ud fra hvad hun havde fået oplyst. Hun var involveret i udarbejdelsen af K/S-kontrakten, og det var i den forbindelse, at hun fik oplysninger om den konkrete handel. Hun videregav også oplysningen til banken, og hun opleverede aldrig, at banken eller revisoren vendte tilbage og var bekymret. Hun overvejede ikke, om den præsenterede UBO kunne være en stråmand, og vedrørende Danske Bank følte hun sig sikker på, at de ville kunne afsløre dette, hvis det var.

Adspurgt til Person 88, UBO i Virksomhed K/S 26, har hun forklaret, at han er en rig forretningsmand. Det kan godt være, at han til russisk politi har forklaret, at han er et lille menneske, som har lavet små penge for at være nominel direktør, men i det russiske CVR-register står han som ejer og stifter af et stort russisk selskab. Hvis man frygter et ”mask show” er det naturligt at lyve for politiet. Danske Bank skulle efter sigende have mødt ham flere gange og set hans forretning i Skt. Petersborg.

Foreholdt telefonaflytning af 9. marts 2020, kl. 15.30 mellem tiltalte og en ukendt person, hvor mulighederne for at indsætte en beneficiar omtales, men hvor tiltalte giver udtryk for tvivl om, hvorvidt Person 9 vil ”gå med til det”, har hun forklaret, at samtalen drejede sig om en situation, hvor to kunder, som begge var kendt af Person 9, var i familie med hinanden. Problemet var, at serviceudbyderen var forsvundet, ikke at de manglede en beneficiar/reel ejer.

Foreholdt korrespondance af 29. marts 2012 mellem tiltalte og Vidne 1, hvor der bliver spurgt til skuffeselskaber, har hun forklaret, at det var selskaber, som allerede var etableret, og de kunne derfor komme hurtigt i gang. De lånte i første omgang kommanditister og komplementarer, som man derefter kunne skifte ud.

Hun var alene involveret i etableringen af K/S’er i 2008 og 2009 og ikke efterfølgende. De har ikke været med til at stifte udenlandske selskaber, som de brugte som parter i K/S’erne. De juridiske aktører bad hende i visse tilfælde om at få navne, der lød danske, og det er årsagen til, at der optræder danske navne blandt parterne. Alt skulle lyde så dansk som muligt.

Foreholdt mail af 1. maj 2012 fra Person 91 til tiltalte, hvoraf bl.a. fremgår navnene ”Virksomhed Ltd. 6” og ”Virksomhed Ltd. 7” samt nogle datoer, har hun forklaret, at hun fik mailen, fordi hun havde brugt nogle af selskaberne til at åbne konti i andre lande. Hun har ikke stiftet Virksomhed Ltd. 6 og Virksomhed Ltd. 7. Person 91 er en slags service provider, ikke en juridisk kunde. Oplysningerne skulle videresendes til kunderne, som skulle betale deres årlige ydelse for selskaberne. Vidne 1 fik også mailen. Hun modtog den CC. De havde på det tidspunkt etableret Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), men Person 91 havde muligvis kun den gamle mail. Apollo International er en professionel serviceudbyder. Det var en udenlandsk udgave af Virksomhed ApS 1.

En trust deklaration bliver skrevet af en jurist, hvorefter man går til notaren for at give deklarationen gyldighed. Den bliver eventuelt ledsaget af en apostille. Hun stolede på sådanne deklarationer. De blev sendt til banker, revisorer og service providere.

K/S'erne skulle have en direktør i Danmark. Der måtte gerne være to udenlandske parter, men Erhvervsstyrelsen ville gerne have en herboende person som direktør, som de kunne rette henvendelse til. De kunne ikke se i dansk lovgivning, at der var et krav herom. Kundens egen direktør kunne også være indsat som direktør i K/S'et. De brugte også firmaer, der udlånte nominelle direktører. Hun har kun brugt det i begrænset omfang. Firmaerne leverede ikke andre ydelser til dem. Kontakten til direktøren gik via det firma, der udlånte vedkommende. Det ville i så fald være deres juridiske kunde, som havde den kontakt.

Nogle gange kunne man godt have den samme direktør i to danske selskaber, men andre gange ikke. Det er rigtigt, at seks af K/S'erne havde Virksomhed Ltd. 6 og Virksomhed Ltd. 7 som parter og Tiltalte 2 som direktør. Revisorerne og banken stillede ikke spørgsmål til disse sammenfald. En nominel direktør giver fuldmagt, så den reelle ejer kan handle. Den nominelle direktør kan godt nægte at give fuldmagt. Den nominelle direktør arbejdede for hende som serviceudbyder. Hun kendte Tiltalte 2, og de stolede på hinanden. Juristerne stolede på hende. Hvis den nominelle direktør prøvede at få udbetalt selskabets formue, ville banken ikke gøre det, før UBO'en var inddraget. I teorien kunne Tiltalte 2 trække sin fuldmagt tilbage, men det skete aldrig.

Oplysningerne om Person 88 fra det russiske selskabsregister har hun fået tilsendt af sin familie i forbindelse med en research. Hun husker ikke, hvad hun vidste om ham dengang.

Hun og Person 1 kunne ifølge Erhvervsstyrelsen ikke være (nominelle) direktører i andre selskaber end deres egne.

Hun var direktør i Virksomhed K/S 25 fra 1. juni 2010 til 21. marts 2011, men selskabet blev ikke brugt. Årsagen til, at hun blev registeret som direktør, skyldtes, at den professionelle mellemmand bad hende om en særlig tjeneste. Det handlede om et selskab med et særligt behov for KYC (know your customer), fordi de gerne ville indgå en stor

kontrakt om medicinsk udstyr og anvende Deutsche Bank som bankforbindelse. De aftalte, at hun alene skulle være direktør frem til arbejdet skulle begynde. Det skulle se godt ud i forhold til banken. Hun skulle ikke anmelde sig selv, hvis der ikke var noget arbejde.. De fik ikke kontoen i banken og fik derfor heller ikke den kontrakt, som de gerne ville have.

Virksomhed K/S 25 er det eneste selskab, hvori hun har været direktør.

Vidne 1's oprindelige efternavn kunne ikke udtales. Heller ikke af russere, fordi det blev stavet med en særlig litauisk stavemåde.

Der var banker, som ikke ville have russiske selskaber. Der fandtes sorte lister. Hun tænkte ikke dengang, at der var noget problematisk i, at man ønskede at lade sig repræsentere af et dansk firma. Hun knoklede løs for at arbejde på transparens. Hun gjorde, hvad hun kunne for at hindre hvidvask. Hun husker ikke, at banken har sagt fra, hvis der var sammenfald mellem direktører. Kunderne ønskede dog ikke sammenfald.

Hun overvejede ikke nærmere, hvilke muligheder bankerne havde for at gennemskue ejerforholdene, når der både var nominelle direktører og selskaber. Der var ikke tale om at skjule noget for bankerne, og hun overvejede aldrig, at myndighederne kunne få svært ved at gennemskue realiteten. Det var ikke hendes job.

Det udgjorde en ekstra service, at de tilbød deres kunder en bankkonto. De kunne introducere kunden for banken. Hun kendte flere i Danske Bank i Estland, og hun kunne derfor skabe en kontakt. De havde på denne måde en aftale med Danske Bank om at skaffe kunder til dem. De fik 200 euro fra den juridiske mellemmand, hvis banken accepterede dem som kunde. Danske Bank gav ikke noget, mens andre banker gav en mindre procentsats.

Foreholdt samarbejdsaftale af 2. juni 2008 mellem Virksomhed ApS 1 og Danske Bank A/S, Estland, har hun forklaret, at de fik betaling af banken, fordi der skulle håndteres nogle papirer på et kontor i Moskva med to damer tilknyttet, hvor der skulle betales udgifter til lokaler mv. I foråret 2008 havde hun et møde med en gammel ven, Vidne 24, tidligere Person 27. Han var direktør i nonresident-afdelingen i Sampo Bank med kontor i Moskva, hvor der var to ansatte. Hun havde besøgt kontoret. Da Sampo Bank blev overtaget af Danske Bank, ville de lukke Moskva-kontoret, men Vidne 24, tidligere Person 27 kunne ikke lave KYC, hvis de ikke havde kontoret. Han spurgte derfor, om hun ville overtage kontoret, uden at det ville koste hende

noget. Alt skulle stå i Virksomhed ApS 1's navn, men hun brugte ikke kontoret til noget som helst.

Faktura nr. 90100119 af 25. januar 2010 er en fiktiv faktura. Danske Bank sagde, hvad der skulle stå i den. Virksomhed ApS 1 fik et tal hver måned baseret på de to lønninger.

Hun havde ikke adgang til kundernes konti i Danske Bank. Der blev vist nok etableret en netadgang, som UBO eller dennes bogholder brugte til at tilgå kontiene. De modtog ikke kontoudtog eller breve fra banken, også selv om K/S'erne havde postadresse hos dem. Banken skrev direkte til UBO. Tiltalte 2's kone og Vidne 25, tidligere person 3 modtog kontoudtogene og sendte dem til revisorerne, som afgav tilbud. Kunden sendte bankudtog på mail, som derefter blev videresendt. Hun kiggede det ikke igennem, og Vidne 25, tidligere person 3 videresendte dem også bare. De modtog ikke noget fra banken, som de skulle videregive til kunden.

Foreholdt besked af 30. maj 2013 fra tiltalte til "Vidne 1", hvor der spørges til, om der er "bestilt digipas til Virksomhed K/S 5 til Vidne 7", har hun forklaret, at digipas er en nøglering, som giver et nummer til brug for logon på netbank. Hun kan ikke huske, hvad det drejede sig om, og om det handlede om Danske Bank. Hun mindes, at Danske Bank brugte mobiladgang frem for digipas. Foreholdt den russiske udgave af mailen har hun forklaret, at der er sket en oversættelsesfejl. Det er ikke et digipas, der skrives om, men en elektronisk underskrift. Måske havde hendes svigerfar (Vidne 7) spurgt hende, fordi han havde modtaget et brev fra banken.

Foreholdt besked af 2. november 2013 fra tiltalte til "Vidne 1", hvor der omtales en "Person 18", har hun forklaret, at Person 18 arbejdede for et juridisk firma i Estland. Hun husker ikke noget om, at hun tillige skulle have arbejdet i Danske Bank.

Virksomhed ApS 1 tilbød også aftaler med andre banker end Sampo Bank, herunder ABLV Bank og Rietumu Bank, begge i Letland. Swedbank tilbød de ikke aftale med, som hun husker det.

Foreholdt en indberetning af 20. september 2007 fra Swedbank til Hvidvasksekretariatet, hvori tiltaltes navn optræder, har hun forklaret, at hun ikke husker at have haft kontakt med Swedbank.

Nordea brugte de også. Hun mødte en mand ved navn Person 92 på en konference, som hun overlod en kunde til.

Hun ved ikke, om KS'erne havde konti i flere banker på samme tidspunkt. Foreholdt samarbejdsaftalen af 2. juni 2008 med Danske Bank A/S, Estland, på ny, har hun forklaret, at hun mødte Vidne 24, tidligere Person 27 første gang i 2005 på en konference, mens hun var i Revisionsfirma 1, og før Danske Bank købte Sampo Bank. Konferencen handlede om international selskabsadministration. Hun skulle tilbyde danske juridiske produkter på vegne af Revisionsfirma 1. Hun var kun marketingassistent dengang. Han var allerede chef for deres nonresident-afdeling. De snakkede om Rusland og Estland. Hun introducerede ham til Revisionsfirma 1, som måske derefter begyndte at bruge Sampo Bank. Hun holdt kontakten med ham, og de gik ud at spise. Hun var også med til nogle af deres egne konferencer. Efter 2008 sås de et par gange om året. Det var fysiske møder, når han kom til Danske Bank for at rapportere om Sampo Bank. Han var del af en komité vedrørende KYC. Han kendte til de konkrete KYC-procedurer, som han havde ansvaret for. Aftalen er indgået med Sampo Bank, før de blev en del af Danske Bank. Aftalen kan også godt være indgået i overgangsperioden herimellem. En advokat i Moskva udarbejdede aftalen.

De opgaver, som Virksomhed ApS 1 udførte for deres kunder, var at registrere og administrere K/S'erne. De scannede post fra danske myndigheder, som de sendte til kunderne på mail. Der kunne også være noget fra samarbejdspartnere i udlandet. De oversatte breve, så kunderne kunne forstå indholdet. De udførte ikke bogføring for selskaberne i hendes tid. Tiltalte 2's kone lavede heller ikke bogføring. Hun modtog blot dokumenter, der blev videresendt til den danske revisor. Bogføringen blev altså lavet af kunden selv eller af en af de danske revisorer. De brugte to revisorer. En fra Revisionsfirma 3 ved navn Vidne 13. Den anden var Vidne 11.

Vidne 25, tidligere person 3 er hendes kusine. Vidne 25, tidligere person 3 tog sig af kontakten med kunderne vedrørende årsregnskaber. Tiltalte blev kun involveret, hvis det handlede om, at revisors tilbud var for højt. I 95 % af tilfældene var det den professionelle aktør og ikke ejeren, som de havde kontakt til.

Hvis de havde brugt en bestemt revisor ved stiftelsen af selskabet, gjorde det ikke, at de ikke kunne skifte revisor senere. Der var revisionspligt i visse tilfælde.

Hun plejede at sende et par linjer til revisoren, når der var en ny kunde. Revisorerne var altid interesseret i at få flere kunder. Vidne 25, tidligere person 3 ville derefter hjælpe med at forberede en pakke med relevante papirer. Oplysningerne kom fra kunden og blev sendt til revisor med henblik på KYC. Vidne 25, tidligere person 3 lavede også sin egen KYC. Hun så revisorerne hver anden måned og hørte aldrig klager. Tiltalte 2 havde ikke løbende kontakt med revisorerne, men mødte dem til et "annual event" .

Når revisionen var foretaget, modtog Vidne 25, tidligere person 3 et udkast, som hun sendte videre til kunden. Der kunne være spørgsmål til udkastet, og hvis der ikke var, blev dokumentet underskrevet af direktøren og sendt til myndighederne. Hvis der var en juridisk mellemmand, blev det sendt til dem med henblik på at blive sendt videre til UBO'en. Forespurgt til hendes udtalelse i byretten om, at de inviterede revisorerne ind, hvis der var spørgsmål til dokumenterne, har hun forklaret , at de ikke har inviteret revisorerne ind.

På møder med revisorerne hver anden eller tredje måned snakkede de om kunderne. Vidne 25, tidligere person 3 er ikke regnskabs- og selskabskyndig, men uddannet skibsbygger, og de var afhængige af, at revisorerne undersøgte kunderne.

Det undrede hende ikke, hvis der blev taget forbehold, fordi revisorerne havde forklaret hende, at de var forpligtet til at undersøge alle dele af en virksomhed. De risikerede ellers at miste deres autorisation. De vendte kun et forbehold med revisoren, hvis en kunde ønskede det. Hvis revisorerne ønskede flere oplysninger, sendte hun forespørgslen videre til kunden. Der var revisor på alle de virksomheder, hvor der skulle være det, men også i andre tilfælde var der en revisor koblet på, uden at der dog blev lavet et regnskab, som var undertegnet.

Ideen om at flytte kontoret kom fra Vidne 11. De holdt til i en gammel fabrik på Amager. Hun brugte Vidne 11 som sin psykolog. Han var en slags coach for hende og er et meget fornuftigt menneske.

Udover brugen af revisorer brugte hun også bankerne til at sikre sig i forhold til KYC. Hun kendte til forpligtelserne i forhold til at undgå hvidvask. De havde paskopier og adressebekræftelse på kunderne. De fik brev fra Erhvervsstyrelsen om, at de var på højeste niveau i forhold til AML (anti-money laundering), og at de kendte reglerne bedre end

nogen anden. De havde en stor mappe med oplysninger om alle kunderne. I Revisionsfirma 1 kendte hun ikke meget til reglerne om hvidvask, men det fandt hun ud af efterfølgende. Hun startede eget firma, fordi hun kunne se en god type forretning med spændende projekter, og hvor hun kunne drage nytte af sine sprogkundskaber. De blev registreret i hvidvaskregistret, og de opfyldte alle krav. Hun har ikke afvist nogen kunder, bortset fra en mand, der i 2007 ringede til hende og talte ”fængselsrussisk”. Det var den eneste gang, at hun oplevede noget sådant. Hun videregav altid de oplysninger, som revisorerne bad om. Når hun holdt møde med Vidne 24, tidligere Person 27, bekræftede han, at der ikke var problemer med hendes kunder.

I forhold til brugen af Virksomhed Ltd. 6 og Virksomhed Ltd. 7, der optræder som deltagere i flere af K/S’erne, har hun forklaret, at de blev udlånt, og at der blev lavet en trust. Det var typisk jurister, der bidrog med de selskaber, som de benyttede. Enten ejede juristerne selskaberne, eller også lånte de dem. Hun skulle bare kigge på papirerne og se, at der var en trust deklaration med apostille, og at selskaberne var i live. Hun husker ikke, om hun også har stiftet selskaber, der skulle indgå i andres selskabskonstruktioner.

Vedrørende salget af Virksomhed ApS 2 har hun forklaret, at hun ejede selskabet direkte. Salgsaftalen foreligger i to versioner, hvor købesummen i den ene version er 350.000 euro og i den anden version er 11.000 euro. Køberen har kun underskrevet anklagemyndighedens version. Den af forsvareren fremlagte, hvor beløbet er 11.000 euro, er imidlertid den rigtige, men hun har den ikke i en underskrevet version.

Person 7 ønskede med købet at bygge et stort imperium. Han ville også have penge ud af sin svigerfar, og tiltalte skulle hjælpe ham med dette. Hun var på det tidspunkt træt og ville meget gerne af med sit selskab. Hun ville sælge for enhver pris. I byretten var Person 7 stadig meget magtfuld og rig, og der var journalister i retten, hvorfor hun ikke ønskede at sige sandheden. Den ekstra kontrakt var lavet for at snyde svigerfaren. Tiltalte modtog 11.000 euro, og hun ville gerne have betalt for at komme af med firmaet. Købesummen på 350.000 euro handlede alene om at snyde svigerfaren. Han er ikke Person 7's svigerfar længere. Person 7 skulle vise aftalen til banken. Tiltalte købte Virksomhed Ltd. 2. fra en service provider til formålet og brugte senere selskabet til en kunde. Det var bare et stykke papir, som kunne sælges, og et af deres stående tilbud.

Virksomhed Ltd. 2. fik konto hos C.I.M., hos hvem hun 4. marts 2009 var registreret som reel ejer af selskabet. Hun havde stiftet selskabet og lavet en bankkonto, men hun var bare agent, og der skulle jo stå et navn. Hun solgte selskabet straks efter, at det var klar.

I 2011 havde Person 7 købt Virksomhed Ltd. 2. af den ejer, som tidligere havde overtaget selskabet fra tiltalte. Det var et tomt selskab.

På en eller anden måde lykkedes det Person 7 at få sin svigerfar til at overføre de 350.000 euro.

Hun modtog pengene for Virksomhed ApS 2 på sin konto i Danmark.

I perioden fra 2009 til 2011 ejede en forretningsmand Virksomhed Ltd. 2. Han var russisktalende med asiatisk baggrund.

Det var ikke Person 7, der underskrev aftalen, men Person 93, som var en af hans medarbejdere. Person 7 er ikke registreret nogen steder offentligt. Han har aldrig været registreret som UBO. Dette var hans modus operandi. Han ville gerne have, at hun arbejdede for ham efter salget, men det ville hun ikke. Hun assisterede dog i forhold til selskabet det første års tid. Person 7 skrev hende på som medarbejder i Virksomhed ApS 3 en enkelt gang, men hun bad ham om at slette hende.

Hun brugte aldrig mailadressen E-mailadresse 12. Person 7 havde også lavet et visitkort til hende. Han prøvede at få hende ind i organisationen. Foreholdt en mail af 21. februar 2012, der bl.a. er sendt til ovennævnte mailadresse og efterfølgende er sendt til E-mailadresse 1, har hun forklaret, at det var Person 7, der videresendte mailen til hendes Gmail-adresse.

Efter salget af Virksomhed ApS 2 sad damerne stadig på kontoret i Moskva, fordi Danske Bank stadig brugte dem, men det blev lukket på et tidspunkt. Hun havde før det tidspunkt selv kun brugt damerne sjældent, og det var primært til private formål og post. Aflønningen af damerne gennem Virksomhed ApS 1 fortsatte også efter salget af Virksomhed ApS 2. Efter salget var Vidne 1 direktør i Virksomhed ApS 2, og hun tog sig af alle de offentlige ting. Tiltalte instruerede Vidne 1 og ”bestemte på den måde lidt”. Tiltalte var dog blot underviser. Person 7 bestemte via sine ansatte. Fra

efteråret 2011 skulle Vidne 3 optrænes som ny direktør. Hun var der i næsten et år. Fra 2012 kom tiltalte mindre, fordi der var dårlig stemning. Vidne 1, Vidne 3 og Tiltalte 2 skabte den dårlige stemning. De talte litauisk sammen, og hun kunne ikke forstå, hvad de sagde. Almindelig administration tog Vidne 1 sig af. Hun instruerede de andre på kontoret. Ved sygdommeldinger ringede de til hinanden. Vidne 2 ville enten melde sig syg til Vidne 1 eller tiltalte, hvis Vidne 1 var optaget. Arbejdet skulle jo laves, og de havde alle sammen et ansvar for, at det skete, herunder tiltalte. Vidne 1 ville melde sig syg til tiltalte, så hun kunne tjekke tingene. Tiltalte havde adgang til den fælles postkasse. Det havde hun indtil september 2012.

Vidne 2 tog til notar og håndterede apostille, ligesom hun lavede momsindberetninger. Det skete i Vidne 1's "afdeling" både før og efter salget.

Foreholdt besked af 20. december 2011 fra Vidne 2 til tiltalte, hvoraf bl.a. fremgår, at "Person 94 har ondt i øre og jeg kommer ikke på arbejde i dag", har hun forklaret, at Vidne 2 nok skrev, fordi der var en vigtig hastebestilling, som en kunde havde rykket tiltalte for direkte. Det fremgår ligeledes af beskeden, at "Vidne 1 siger at jeg skal skrive besked". "Navn 3" er Vidne 1. Hvis noget ikke blev lavet, ville tiltaltes tidligere kunder tage fat i hende, og derfor skulle hun have beskeden. Tiltalte skulle ikke have besked hver dag, hvis nogen var syge. Mailen må have handlet om en særlig opgave.

Foreholdt besked af 3. januar 2012 fra Vidne 2 til tiltalte, hvoraf bl.a. fremgår, at "Person 94 har feber igen", har hun forklaret, at det har drejet sig om en særlig opgave igen. Der var særlige opgaver alle dage.

Der var en overgangsperiode efter salget af Virksomhed ApS 2, hvor hun skulle hjælpe. Hun skulle oplære Vidne 1 i at være systematisk og gøre Vidne 3 til ny direktør.

Efter en overgangsperiode arbejdede hun som selvstændig konsulent. Det var i 2011 eller 2012. Hun levede af "networking" og tog kontakt til relevante folk, når en kunde gerne ville have et selskab i et andet land. Hun henviste også til Virksomhed ApS 3. Hun skabte således forbindelse mellem kunder og Virksomhed ApS 3 og fik et honorar for dette.

Den daglige drift i Virksomhed ApS 3 havde hun ikke noget at gøre med efter overgangsperioden, udover at hun hjalp kunder i nød ved at ringe til Virksomhed ApS 3. Hun registrerede ikke selskaber.

Person 4 kendte hun fra Tiltalte 2. Hun er også fra Litauen. Hun gjorde rent og blev derefter barnepige. Det var i 2008 eller 2009. Person 4 arbejdede ikke med selskabsadministration, heller ikke efter salget af Virksomhed ApS 2. Hun kan læse, men ikke bruge en computer.

Foreholdt registreringsudskrift af 21. november 2012 vedrørende bl.a. Virksomhed ApS 12, hvor Person 4 er anført som kontaktperson, har hun forklaret, at en person havde problemer og bad hende om hjælp. Tiltalte ville ikke selv stifte selskabet, men hun tilbød, at de kunne bruge hendes barnepige til at registrere det. Person 4 sagde ”ja”, fordi hun kendte personen. De foretog registreringen i fællesskab. Den i samme udskrift anførte afregistrering af tiltalte som udtrådt af direktionen for Virksomhed ApS 1 pr. 14. november 2012 kan hun i dag ikke forklare.

”Ord” betyder udenlandsk. Foreholdt mail af 1. maj 2012 fra Person 91 til tiltalte, hvoraf bl.a. fremgår navnet ”Virksomhed Ltd. 13”, har hun forklaret, at selskabet ikke har noget at gøre med Person 4. Hun husker ikke mailen, men hun kan godt have modtaget den. Mailen indeholder forkerte oplysninger, og hun er i tvivl om, hvorvidt det er en rigtig mail. Hun husker navnet på afsenderen, men hun husker ikke alle selskaberne på listen. Hun havde sendt kunder til provideren, og hun modtog derfor denne betalingsreminder, som hun derefter videresendte til kunderne. Virksomhed Ltd. 13 tilhørte en af hendes kunder.

Vidne 9 var Vidne 1's kontakt. Hans kone studerede sammen med Vidne 1. Tiltalte lærte dem at kende efter 2012, da hun flyttede til By 3. De flyttede i foråret, og hun gik forbi dem på vej til børnehaven. Vidne 9 kom forbi Virksomhed ApS 2 en dag, hvor han nævnte By 3, og de kom på den måde i kontakt. Hun er også på Facebook med konen. Tiltalte kunne ikke bruge Vidne 9 til noget, men det kunne Vidne 1, fordi hun administrerede selskaber. Vidne 9 overtog, hvis de andre revisorer var for dyre, men det skete først efter 2014. Tiltalte har selv spurgt ham et par gange om skat. Hun kan ikke huske, hvornår det var. Vidne 10 havde Virksomhed IVS,

hvor tiltalte sendte nogle kunder til. Det skete i forhold til kunder, der var utilfredse med Vidne 1. Tiltalte gav bare Vidne 10's nummer. Hun husker ikke, om hun fik noget for det, og hun husker ikke, hvor mange selskaber det drejede sig om. Til sidst var alle utilfredse med Vidne 1, så de søgte væk, og en del gik til Vidne 10, mens andre gik andre steder hen. Tiltalte blev kontaktet af tidligere kunder, som kendte hende, og hun hjalp dem videre til Vidne 10, som hun i et vist omfang rådgav i den forbindelse. Vidne 25, tidligere person 3 havde også et samarbejde med Vidne 10.

Foreholdt mail af 2. november 2018 fra Vidne 10 til tiltalte sendt til E-mailadresse 13 har hun forklaret, at Vidne 10 skrev til hende på denne mail, fordi hun på det tidspunkt var sammen med Vidne 25, tidligere person 3, og Virksomhed Ltd. 13 var hendes selskab eller nogle andres, men mailadressen var Vidne 25's, tidligere person 3. Foreholdt faktura af 1. november 2018 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8 har hun forklaret, at Virksomhed Ltd. 8 er Vidne 25's, tidligere person 3 selskab. Foreholdt faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8, som tiltalte havde et foto af på sin telefon, har hun forklaret, at hun formentlig havde fotoet, fordi Vidne 25, tidligere person 3 havde nogle spørgsmål herom til hende. Det drejede sig om Virksomhed K/S 63 som hun gerne ville spørge om. Vidne 25, tidligere person 3 var dog ikke tiltaltes kunde. Hun var ansat freelance i Virksomhed ApS 1. Da Person 7 fyrede Vidne 25, tidligere person 3, arbejdede hun selvstændigt i Virksomhed Ltd. 8. Hun benyttede samme service provider på Seychellerne som tiltalte, og det skyldtes, at det var den eneste russisktalende provider der. Hun ved ikke, hvordan Vidne 25, tidligere person 3 fandt frem til den provider. Hun modtog en betalingsreminder fra provideren for Vidne 25's, tidligere person 3 selskaber, men hun var ikke involveret i driften af dem. Provideren skrev bare "bredt ud" for at få penge. Tiltalte arbejdede tæt sammen med Vidne 25, tidligere person 3, og de hjalp hinanden, så hun kan også have været involveret i noget mere.

Person 95 var en konsulent og måske fra Estland. Hun fik en konto i Estland og fik networking fees. Hun bad tiltalte om hjælp i den forbindelse. Kunder, som kendte tiltalte, kunne bede om hjælp, selv om de havde Vidne 10 som administrator. Hun hjalp bl.a. Vidne 10 med NemID. Hun har dog ikke hjulpet Vidne 10 med administration. Hvis hun har fået NemID fra nogle af Vidne 10's kunder, har det været for at kunne hjælpe dem, ikke Vidne 10.

Virksomhed 5 bestod af en russer og en dansker, som hun ikke husker navnene på. Vidne 25, tidligere person 3 kendte dem. Tiltalte kan ikke huske, om hun henviste selskaber til dem. Hun har ikke haft deres NemID. Foreholdt foto af brev med nøglekort til NemID sendt til Virksomhed 5 har hun forklaret, at hun må have haft billedet, fordi en kunde ikke kunne finde ud af det og bad om hjælp.

Hun overholdt den konkurrenceklausul, som hun var underlagt og registrerede ikke selskaber i de omhandlede fem år. Hun fik heller ikke Vidne 25, tidligere person 3 til at gøre det. Hun sidder i øvrigt i Skt. Petersborg. Hun brugte heller ikke Vidne 10, som havde eget selskab, hvor hun tjente penge.

Vedrørende et muligt misbrug af hendes identitet i 2003 har hun forklaret, at der måske var tale om selskaber, som hun havde accepteret at være blevet indsat som direktør i. Chefen i det selskab, hvor hun var blevet ansat, var meget charmerende.

Tiltalte husker ikke en Person 96, og hun kan ikke huske at have lavet en aftale om, at han skulle være nominel direktør.

Hun mindes ikke, at politiet henvendte sig til Tiltalte 2 i hendes tid. Der var derimod henvendelser fra SKAT og revisor. Politiet spurgte til Udenlandsk virksomhed 1, men hun mener ikke, at Tiltalte 2 var involveret heri. Hun har ikke instrueret Tiltalte 2 i, hvad han eventuelt skulle sige til politiet i forbindelse med en afhøring.

Det var den enkelte kunde, som var ansvarlig for et K/S, og hvad der foregik i det. Tiltalte 2 var blot indsat som direktør, og en advokat havde sagt, at direktøren kun er ansvarlig, hvis der foretages noget groft uagtsomt. I forhold til Tiltalte 2 handlede det kun om administrative ting og de problemer, der kunne opstå, bestod alene i manglende indsendelse af en årsrapport eller lignende. Hvis en årsrapport ikke blev indleveret rettidigt, sørgede de for, at kunden betalte bøden og ikke Tiltalte 2. Tiltalte havde samtalen med advokaten i 2007, men husker ikke hans navn. Tiltalte 2 vidste, at kunden var ansvarlig. Tiltalte havde heller ikke selv noget ansvar. Det var først i 2020, at det blev ulovligt at benytte den valgte model. Hun har ikke på noget tidspunkt sagt til Tiltalte 2, at hun havde ansvaret for selskaberne.

Foreholdt brev af 2. juni 2010 fra Advokat, hvoraf bl.a. fremgår, at man som ”direktion i et selskab” var ”ansvarlig for dette selskabs virke”, har hun forklaret, at hun gav alle relevante oplysninger til advokaten og fortalte, at Tiltalte 2 blot var nominel direktør. Advokaten sendte alene brevet til hende, fordi de ikke ”gad” sende det til udlandet. Hun havde ellers givet de relevante kontaktoplysninger, men de ville gerne gøre noget. Brevet ændrede ikke på hendes opfattelse af ansvarsforholdene. Da hun fik brevet, snakkede hun med nogle advokater, der sagde, at det var måden, man likviderede selskaber på.

Foreholdt telefonsamtale af 3. maj 2020 mellem Person 1 og en ukendt mand, har hun forklaret, at det bl.a. er hende, der taler med Vidne 7 på optagelsen. Hun forklarer ham, at hun gerne ville undersøge det omhandlede selskab, før han skulle tale med politiet, så hun kunne oplyse ham om navnet på den juridiske mellemmand. Hun kunne på det tidspunkt ikke huske noget om selskabet længere. Som administrationsselskab kendte man navnet på ejeren, men det var længe siden. Hun forestillede sig ikke, at han skulle svare på andre spørgsmål.

Foreholdt telefonsamtale af 29. april 2020 mellem tiltalte og Person 11 har hun forklaret, at de talte om, at et selskab, der ikke havde aktivitet i Danmark, ikke ville blive beskattet i Danmark, og at det samme gjaldt i Sverige.

Ingen af de i sagen omhandlede K/S'er havde ifølge tiltalte ansatte eller ejede bygninger i Danmark og alt foregik i udlandet

K/S'erne skulle betragtes som instrumenter, og de havde ikke brug for lokaler. De kan sammenlignes med holdingselskaber.

Virksomhed ApS 1 erhvervede kontoret i Moskva i 2008. Før det havde Sampo Bank haft det. Der var to ældre damer på kontoret, som kopierede og håndterede post. De tog sig af KYC-materiale vedrørende kunder i den estiske bank. Det vedrørte også de i sagen omhandlede selskaber. De lavede KYC-undersøgelser, hvor de tog kopier af pas og papirer vedrørende ejerforhold, dvs. de relevante papirer for banken. De fortsatte med det samme arbejde efter overdragelse til Virksomhed ApS 1. Managerne i banken i Tallinn bad kunderne om enten at tage forbi Tallinn eller Moskva. Resultatet af undersøgelsen blev sendt til Tallinn, hvor de behandlede papirerne i en særlig komite, hvori Vidne 24, tidligere Person 27 deltog. Komiteen vurderede,

om en forretningsmand var reel og tog stilling til, om der kunne oprettes en konto. Vidne 24, tidligere Person 27 var chef for kontoret frem til 2008 og også efterfølgende, fordi der var lavet en aftale om, at han fortsat skulle være det, efter at Virksomhed ApS 1 overtog kontoret. Tiltalte var også i kontakt med kontoret, hvis hun skulle sende noget til dem. De hjalp også med teaterbilletter til brug for hendes ture til Moskva hver anden måned. Hun var nok i kontakt med dem hver anden måned.

KYC-processen var meget lang og grundig både i Danske Bank og hos Sampo Bank. De holdt møder med kunderne. UBO skulle redegøre for deres forretningsplaner, før de fik en konto. Undersøgelsen var meget bedre her end andre steder, og Danske Bank stillede krav til Sampo Bank.

Vidne 24, tidligere Person 27 har ikke givet udtryk for betænkeligheder i forhold til K/S'erne i sagen. De var blandt bankens foretrukne kunder, og det var nemt at finde oplysninger om danske selskaber, hvorimod det var sværere vedrørende selskaber i andre lande.

Danske Bank har heller aldrig udtrykt betænkeligheder. Tiltalte ved ikke, om Danske Bank elektronisk kunne følge med i, hvad der foregik i Estland.

Hun havde ikke selv adgang til kontiene. Heller ikke i form af kiggeadgang eller kontoudtog. De ville ikke have oplyst noget, hvis hun havde ringet og spurgt i banken. Hun havde heller ikke adgang til bogføringen for K/S'erne eller årsregnskaber, men man kunne se regnskaberne på CVR.

Hverken tilsynsmyndigheder i Danmark eller i Estland har rettet henvendelse om K/S'erne.

Et par af de i sagen omhandlede K/S'er var stiftet med nominelle selskaber. Hun fik ikke henvendelser fra myndigheder i forbindelse med registreringer heraf. Revisorerne bemærkede heller ikke noget. Det var sædvanligt at benytte nominelle direktører og nominelle selskaber. Andre service providere gjorde det på samme måde.

Brug af nominelle direktører var tilladt til 2020. Vidne 15, som var ansat i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, ville gerne have en herboende direktør tilkøbt K/S'erne. Fra 2007, hvor hun talte med en advokat, til 2010, hvor hun fik brevet fra Advokat, var der ingen advokater, der sagde noget til deres brug af nominelle direktører. Der var heller

ingen andre, der sagde noget. Hun tænkte, at andre service providere gjorde det samme, og det gør de også i dag.

Tiltalte tror, at de fra begyndelsen informerede Tiltalte 2 om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tidligere havde aflagt dem et besøg. Hun kan ikke se, hvorfor de skulle have skjult det for ham, eftersom de kun fik ros.

Hun husker ikke Erhvervs- og Selskabsstyrelsens brev af 6. maj 2009 til Tiltalte 2. Virksomhed ApS 1 skulle være registret som firma. Hun ved ikke, om hun talte med Tiltalte 2 om brevet. Hun har nok været med til at skrive Person 1's brev af 11. maj 2009 om Tiltalte 2 ansættelse i Virksomhed ApS 1. De gjorde, hvad de kunne for at opfylde Erhvervs- og Selskabsstyrelsens ønsker. Erklæringen af 12. maj 2009 for optagelse af Tiltalte 2 i HVL-registreret har hun eller Person 1 lavet. Hun husker ikke, hvad styrelsens reaktion var på registreringen.

Det var først efter 2014, at det blev et problem, at Tiltalte 2 var direktør i mange selskaber, og frem til 2014 var der ikke noget problem. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen var også på tilsynsbesøg i 2012.

Hun og Person 1 var på besøg hos SKAT den 26. maj 2011. SKATs undersøgelse vedrørte også Tiltalte 2. Der kom ikke noget ud af besøget.

Person 1's brev til SKAT vedrørende Tiltalte 2 må være fra før 2011, men tiltalte husker det ikke nærmere, herunder om der blev svaret fra SKAT. Hun mindes heller ikke, at der var problemer med Tiltalte 2's skatteforhold.

Tiltalte 2's dialog med Erhvervsstyrelsen i 2016 om en forfalsket underskrift siger hende ikke noget. De snakkede ikke sammen på det tidspunkt, så hun hørte ikke om det. Det er nok efter hendes tid, at hans underskrift blev forfalsket.

Virksomhed ApS 13 siger hende noget. Det var et firma, der blev administreret.

Hun arbejdede hos Revisionsfirma 1 og mødte Vidne 13 der. Da hun selv havde brug for en revisor, ringede hun til ham.

Bogføringen blev gennemgået igen, fordi der var en negativ bogføring på 100.000-120.000 kr. De endte på 18.000 kr., som var det rigtige beløb.

Tiltalte 1 har i relation til Vidne 24's, tidligere Person 27 nedenfor gengivne forklaring i landsretten henvist til en præsentation af 19. maj 2008 fra Danske Bank vedrørende lukningen af bankens repræsentationskontor i Moskva. Sampo Bank havde brug for et kontor i Moskva, der kunne lave KYC, og Virksomhed ApS 1 skulle derfor overtage kontoret, så de kunne hjælpe banken med denne opgave. Det var Danske Bank, der betalte for omregistreringen.

I relation til Person 88 nedenfor gengivne forklaring i landsretten har Tiltalte 1 henvist til en udfyldt formular fra Danske Banks KYC-materiale, hvori der er henvist til et møde afholdt mellem banken og Virksomhed K/S 26 den 19. februar 2014, og hvorefter Person 88, der var Virksomhed K/S 26's ultimative reelle ejer, skal have haft en samarbejdsrelation med banken siden den 19. juli 2011. Person 88 forklaring i landsretten stemmer ikke med hans forklaring til politiet. Det gælder eksempelvis i forhold til oplysninger om, hvornår han blev advokat. Han har været i den militære efterretningstjeneste, derefter skatteforvaltningen og endelig advokat. Det er heller ikke korrekt, når han forklarer, at han har underskrevet stiftelsesdokumenter, da disse dokumenter ikke krævede hans underskrift. På russisk CVR står der, at han er stifter og ejer (aktionær) af Udenlandsk virksomhed 2. En aflønning på 100 dollar for at være nominel direktør er urealistisk lav. Person 97 er beskæftiget med udlejning af boliger fra 2008 i russisk CVR, og fra 2014 har han ifølge registreringen i russisk CVR solgt biler.

Hun kender hverken Person 88 eller Person 97 personligt. Person 88 var ultimativ ejer af Virksomhed K/S 26, og hun vidste, at han personligt havde været til møde i Sampo Bank, før selskabet fik en konto. Han var til en lang uddybende samtale. Hun har ikke fået at vide fra Sampo Bank, at der skulle være problemer med Person 88. Der er tre forskellige medarbejdere, som har mødtes med Person 88, og hun var tryk ved komiteens undersøgende arbejde.

Foreholdt faktura af 4. juni 2013 til Hill Financial Ltd har hun forklaret, at den blev sendt af Vidne 1 og vedrørte Virksomhed Ltd. 9 i Belize med konto i ABLV Bank.

Det vedrører en parallel struktur, som Vidne 1 har lavet for at tage penge ud af firmaet.

Foreholdt korrespondance af 10. juni 2015 mellem Person 7) og Vidne 1 har hun forklaret, at E-mailadresse 14 er en mailadresse, som Vidne 1 efter sigende har lavet selv på grund af noget virus, og at Person 7 undrer sig over dette og efterlyser en række dokumenter.

Foreholdt avisartikel fra Berlingske af 13. november 2023 har hun forklaret, at Person 7's svigerfar blev træt af ham, fordi Person 7 hev penge ud af ham, og at Person 7 og hustruen derfor blev skilt.

Vedrørende Vidne 8's forklaring i byretten har hun forklaret, at Vidne 8 er registreret som ejer af en række selskaber. Han indgår bl.a. i Virksomhed ApS 14, som driver bankvirksomhed, hvilket er ulovligt.

Amicorp tilbyder ”custody services” . Det gjorde de dengang, og det gør de i dag. Amicorp laver det samme som Virksomhed ApS 1. Det samme gælder for GTS Nordic ApS, og Revisionsfirma 1 reklamerer med brugen af K/S, IVS mv.

I forhold til anklagernes open source-undersøgelser har hun fået bistand fra familie til at efterprøve oplysningerne. ”Krasnobogatyrskaya Moskva, Post nr.” udgør således ikke kun et indkøbscenter, men indeholder også kontorlokaler. I ”Adresse 19 MAGISTRALNAYA MOSKVA, RU” ligger der et business center.

Hun har også fundet en oversættelsesfejl i en SMS-korrespondance mellem hende og Person 98 af 4. september 2009. Korrespondancen er dog ikke fremlagt for hverken byret eller landsret, men fejlen viser efter hendes opfattelse, at oversættelserne i sagen generelt er mangelfulde.

I forhold til inddragelsen af forskellige ”leaks” og ”papers” har Tiltalte 1 forklaret, at Offshore Leaks kom i juni 2013, hvor hun havde solgt sit firma, og at de forskellige papers, herunder Panama, først kom frem efter anklageskriftets tiltaleperiode.

Flere veninder har hjulpet hende ved pr. brev at fremsende CVR-oplysninger. Vidne 25, tidligere person 3 har ikke hjulpet hende hermed.

I forhold til Person 96 har hun forklaret, at hun ikke har lavet en aftale med ham, om at hun skulle være nominel direktør. Foreholdt afhøringsrapport af 8. december 2003, side 5, de første fem afsnit, har hun forklaret, at hun ikke husker at have forklaret som anført af politiet.

E-mailadresse 15 er falsk og har aldrig eksisteret. Den må være konstrueret. Korrespondance mellem Vidne 25, tidligere person 3 og Person 18 kan ikke være foregået, fordi Vidne 25, tidligere person 3 var fyret på det tidspunkt. Vidne 1 havde adgang til E-mailadresse 16.

E-mailadresse 7 var firmaets officielle adresse. "E-mailadresse 6" var en mailadresse, som Vidne 25, tidligere person 3 brugte. Tiltalte kan ikke huske, om hun også selv brugte den. Mailkorrespondancen, som Tiltalte 2 har sendt til politiet den 5. april 2017, er sammenstykket af mange forskellige mails, og det er Vidne 1, der har gjort det. Baggrunden var, at hun ville gøre Tiltalte 2 vred på tiltalte. Hun ved ikke, hvad der er sket med domænet Hjemmeside efterfølgende. Det er rigtigt, at hun også har brugt E-mailadresse 6.

Sampo Bank blev til Danske Bank i 2012.

Hun deltog i en TaxPro-konference i Kiev i 2012, hvor hun var med, fordi hun lavede "networking" i Virksomhed ApS 1 (og ikke Virksomhed ApS 2). Carlsberg, Pernod og Revisionsfirma 3 deltog også.

I 2009 var der et "Tax Seminar" i København arrangeret af tiltalte, hvor syv -otte kvinder fra Danske Bank i Estland deltog. Person 19 deltog og var på deltagerlisten anført som ansat på Danske Banks kontor i Moskva.

Tiltalte 2 har supplerende forklaret blandt andet, at han aldrig har hørt om hvidvasksager i Litauen.

Han kender ikke E-mailadresse 15 og har aldrig brugt den.

Han tjente ca. det samme hos Virksomhed ApS 1 som i sin byggevirksomhed, selv om han kun arbejdede 2-3 timer i Virksomhed ApS 1 om ugen, mens han arbejdede 35 timer i byggebranchen.

Han fik oplysninger om, hvordan det foregik med revisorerne, da han begyndte i Virksomhed ApS 1, men han husker ikke, hvad han nærmere fik at vide. Så vidt han husker, skulle revisorerne udføre hovedkontrollen af virksomhedernes aktiviteter og årsregnskaber, hvilket udgjorde en stærk garanti, som beroligede ham. I Litauen er det kun store virksomheder, der benytter revisor, men i Danmark var det alle.

Så vidt han ved, er kontoudskrifter og bilag nødvendige, når man laver årsregnskaber. Han havde ikke selv adgang til kontoudskrifterne, men det må revisorerne have haft. Han hørte brudstykker af samtaler på kontoret om, at der manglede dokumenter, herunder bankudskrifter, som de afventede. Han stillede ikke nogen spørgsmål herom til Tiltalte 1 eller andre på kontoret.

Han opdagede ikke, når revisorerne tog forbehold i regnskaberne. Han kunne således ikke læse dansk dengang. Han talte heller ikke med nogen om revisorforbehold.

Han var ikke opmærksom på, at det ikke var alle firmaer, der havde en revisor, ligesom han ikke undersøgte, om der havde været en revisor inde over, når han underskrev et årsregnskab. Han gik ud fra, at der havde været en inde over, som havde lavet regnskabet. Det gjaldt også hvis der ikke var en revisorunderskrift, da revisorerne muligvis først skulle underskrive efterfølgende.

Der findes et brev, hvor Person 1 skriver til Erhvervsstyrelsen eller SKAT, at det hele er hans og ikke tiltaltes ansvar.

I Litauen fandtes eksempler på brugen af momskarruseller. Her drejede det sig om selskaber, der kun havde en levetid på tre måneder, men de i sagen omhandlede selskaber havde en meget længere levetid, og det gjorde ham derfor ikke bekymret, hvis der kom henvendelser fra eksempelvis politiet.

Han behøvede typisk mere information om selskaberne, før han talte med politiet og derfor snakkede han med Tiltalte 1, hvis han skulle til afhøring. Han spurgte politiet, hvorfor de gerne ville tale med dem, men de sagde ikke noget i begyndelsen. Først senere sagde de, at det var alvor, og at han ”skulle skride fra det hele”. Han spurgte ikke Tiltalte 1 nærmere om, hvad der var årsagen hertil. Han vidste, at folk kunne komme i problemer og spurgte derfor ikke for meget.

Når han gav en fuldmagt til ejeren af et selskab, vidste han, hvem han gav fuldmagt til, men han vidste ikke, om det var den egentlige ejer, nogle aktionærer eller noget lignende. Han vidste dog, at de udførte aktiviteter med henvisning til fuldmagten. Han vidste derimod ikke, at han kunne trække fuldmagten tilbage efterfølgende og på denne måde tage rådigheden over selskabet tilbage.

Formålet med at være nominel direktør var, at han skulle være kontaktperson overfor SKAT, Erhvervsstyrelsen m.fl. Han var ansigtet udadtil. Han blev kørt til Erhvervsstyrelsen, notaren mv. Det var andre, der tog initiativet hertil. Han husker, at Vidne 3 tog ham i hånden og kørte ham til Erhvervsstyrelsen. Han kan ikke huske, hvorfor han skulle hen til de forskellige steder. Han skulle til notaren hvert andet år. Hos notaren bekræftede de hans underskrift. Ingen forklarede ham, hvad det skulle bruges til.

Udeladt

Det var Tiltalte 1 og Person 1, der fortalte ham, at det var lovligt at benytte en nominel direktør. Det skete første gang, at han havde besøg af dem i sit hjem. Person 1 var tidligere blevet brugt som nominel direktør, men han skulle helst ikke være direktør, fordi han også havde en rolle i Virksomhed ApS 1, der administrerede selskaberne. De henviste ikke til nogen advokat, da de sagde, at det var lovligt, men han troede på, hvad de sagde.

Da tiltalte begyndte at arbejde for Virksomhed ApS 1, fik han at vide, at der var et brev, som beskrev, at Person 1 var ansvarlig for, at der ikke skete hvidvask. Han har set brevet under sagens behandling i retten. Det drejer sig om Person 1's udaterede brev til SKAT om Tiltalte 2. Han ved ikke, om han så det dengang, men han har i hvert fald set det under straffesagen. Han kunne ikke læse dansk dengang, og i dag forstår han ca. 50 %. Der

findes endnu et brev til SKAT, hvor Person 1 tager ansvaret, og det brev har han måske set i byretten. Han har ikke set en bekræftelse fra SKAT på, at de har modtaget brevet eller anden reaktion. Som han forstod det, var der en forespørgsel fra SKAT, og brevet fra Person 1 var et svar herpå. Han kan ikke huske, hvornår det er skrevet. Det kan være i 2009 eller 2010. Det må være på et tidligt tidspunkt.

Når han underskrev regnskaber, skete det altid i hånden. Der var indsat post-it-sedler de steder, hvor han skulle skrive under. Han slog op de steder, hvor der var indsat sedler, og skrev under.

Det var efter en politiafhøring den 3. oktober 2014, at han sagde, at han ikke længere ville være nominel direktør.

Han har ikke modtaget svar fra Erhvervsstyrelsen om, at han var blevet optaget i HVL-registreret.

Han stoppede med at underskrive årsrapporter efter politiafhøringen den 3. oktober 2014, og det fik betydning for årsrapporter for 2014, der skulle underskrives i 2015. Han modtog ikke løn derefter, og han fik nogle truende opkald, hvor de krævede, at han skrev under. Han modtog også bødeforelæg fra Erhvervsstyrelsen i den anledning.

Han har henvendt sig flere gange til politiet, fordi han mener, at hans underskrift blev brugt uden hans vidende.

Han har på et tidspunkt, da han netop var ankommet til København, haft folkeregisteradresse på Adresse 20 hos Tiltalte 1 og Person 1.

Identitetstyveriet begyndte i 2012 eller 2013. Han opdagede det ved, at han fik en henvendelse vedrørende manglende skattebetaling i Tyskland. Han blev anholdt af tysk politi, men husker ikke, hvornår det var. Det kan godt have været i 2016. Han var overrasket over, at hans navn var brugt i Tyskland. Det drejede sig om Virksomhed ApS 13 og var et anpartsselskab. Alle registreringer var forfalsket.

Han var hos notaren hvert andet år for at bekræfte sin underskrift. Han kan ikke huske de nærmere detaljer herom. Det siger ham ikke noget, at der skulle være en generalfuldmagt eller en underskriftsfil på Københavns Notarialkontor. Han har kun skrevet under og ikke

oprettet en underskriftsfil. Han fulgtes typisk med nogen til notaren, men den sidste gang gik han selv derhen.

Tiltalte 1 havde styr på virksomheden, og hun prøvede efter bedste evne at leve op til lovgivningen. Hun havde en høj standard i forhold til KYC og håndhævelse af hvidvaskreglerne. Hvis der var uregelmæssigheder, ville politiet have rejst en straffesag. Første gang, at han modtog en henvendelse fra politiet, var nok i 2009. Han var inde til en afhøring. Han kan ikke huske, om Tiltalte 1 eller Vidne 1 var direktør på det tidspunkt, og han kan ikke huske, om afhøringen drejede sig om et ukrainsk selskab med navnet ”Virksomhed K/S 48”. Han skulle afgive forklaring to gange i den anledning. Tredje og sidste gang, han afgav forklaring til politiet, var i 2014. Henvendelserne fra dansk politi handlede måske om, at han var mistænkt for noget, men efter møderne droppede de sagerne. Han ved ikke, om det handlede om hvidvask. Sigtelsen fra 10. januar 2013 om en overtrædelse af selskabsloven vedrørende Virksomhed A/S husker han godt, men han ved ikke, om det var den første henvendelse, han fik fra politiet.

Da Tiltalte 1 ejede Virksomhed ApS 1, modsatte han sig ikke at skrive under. Det kørte glat, og han skrev under fysisk.

De var i 2011 til julefrokost i Kiev. Det var Tiltalte 1, der gav frokosten, fordi selskabet var blevet solgt. Ejeren var skiftet ud, og de ville få mere i løn. Efter julefrokosten var det Vidne 1, der var direktør. Han kunne ikke lide det. Tiltalte 1 kunne man altid stille spørgsmål og få svar fra, men det kunne man ikke med Vidne 1. Hun var totalt inkompetent til at passe arbejdet. Det hele blev ødelagt, og det gjaldt også i forhold til hvidvasktjek og KYC.

Foreholdt årsrapport for 2014 for Virksomhed K/S 26 har tiltalte forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 2 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten, men at det ikke er ham, der også har anført hans navn med blokbogstaver.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 32 har han forklaret, at det ligner hans underskrift i rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 24 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 24 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 43 har han forklaret, at det ligner hans underskrift, men at den højst sandsynligt er tilføjet elektronisk. De to underskrifter er påfaldende identiske.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 64 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010-11 for Virksomhed K/S 27 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 22 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten begge steder, også i det felt hvor der står "Person 99".

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 23 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 23 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2008 for Virksomhed K/S 10 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2009 for Virksomhed K/S 10 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 10 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 10 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 20 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 21 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2010-11 for Virksomhed K/S 25 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 25 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 3 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten, men at det ikke er ham, der også har anført hans navn med blokbogstaver.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 3 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 36 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2009-10 for Virksomhed K/S 37 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 37 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 37 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2014 for Virksomhed K/S 37 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2009-10 for Virksomhed K/S 14 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 14 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2009-10 for Virksomhed K/S 13 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 13 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 38 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 7 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 29 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten, og at det nok også er ham, der har anført hans navn med blokbogstaver.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 29 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 17 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 39 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 40 har han forklaret, at underskriften ligner hans, men det er nok en indscannet kopi.

Foreholdt årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 41 har han forklaret, at han ikke har underskrevet rapporten.

Foreholdt erklæring for optagelse i HVL-registret af 12. maj 2009 har han forklaret, at han har underskrevet erklæringen.

Foreholdt "Power of Attorney" af 15. januar 2013 har han forklaret, at han har underskrevet dokumentet.

Foreholdt "Power of Attorney" af 20. december 2013 har han forklaret, at han har underskrevet dokumentet.

Foreholdt "Power of Attorney" af 14. februar 2013 har han forklaret, at han har underskrevet dokumentet.

Foreholdt årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 4 har han forklaret, at han har underskrevet rapporten.

Vidne 22 har supplerende forklaret blandt andet, at han som led i efterforskningsarbejdet blev bedt om at lave transaktionsdiagrammer for syv selskaber. Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 behandlede han som to selskaber. Det gjorde Danske Bank også, selv om de har samme CVR. Kontoudtog hos Danske Bank er genereret ud fra bankens systemer og skal gerne afspejle de virkelige forhold. EXCEL-arkene indeholder samtlige informationer fra kontoudtogene. I de omhandlede ark havde man fjernet indtægter til banken og nullinjer. De modtager typisk oplysninger fra bankerne i form af kontoudtog, men de vil gerne have dem som EXCEL-ark. Hvis man skal sikre sig, at oplysningerne i et EXCEL-ark er fuldstændige, kan det klares ved at bede om at modtage første side i kontoudtoget med primo saldo og sidste side for at se, hvad ultimo saldoen lyder på. Det kan herefter sammenlignes med EXCEL-arket.

Der kan være mange omkostninger forbundet med en virksomhed. Der skal typisk være aktiver i form af maskiner, biler, bygninger mv. Der var ikke omkostninger vedrørende

sådanne aktiver. Driftsomkostningerne blev undersøgt i forhold til de udvalgte syv selskaber. Han erindrer ikke, at NSK indhentede yderligere materiale, end det der fremgik af EXCEL-arkene. Han har ikke set noget, der peger i retning af, at aktiverne befandt sig i et driftsselskab i Rusland, og at K/S'et alene blev brugt til at indgå kontrakter. Han har ikke set overførsel af udbytte eller lignende.

De udarbejdede et skema med transaktionsdata vedrørende 15 selskaber, som udgjorde samhandels partnere hos de syv udvalgte selskaber. Herefter blev der indhentet data i forhold til de 15 selskaber. De konstaterede i den forbindelse et mønster med manglende almindeligt forekommende driftsomkostninger. Der var ifølge posteringsteksterne kun tale om køb og salg og ikke andre udgifter.

Han har ikke set de underliggende bilag til posteringerne. Som han husker det, var der ofte samtidighed mellem indsættelse af beløb og hævnninger. De har ikke efterprøvet nærmere, om beløbene, der går ind og ud, har samme størrelse. Normalt vil man skulle oparbejde noget likviditet i et selskab, men det var ikke tilfældet her. Det kunne dog være sket i et andet selskab.

Beregningen af fradraget i byrettens dom i forhold til Tiltalte 1 var han ikke involveret i, men han har set på beregningen og udarbejdet et notat herom. Han kiggede i den forbindelse på de omhandlede ti selskabers transaktionsvolumen. Den periode, som byretten havde anvendt, var det fulde transaktionsvolumen for de ti selskaber uden at tage højde for det korrekte skæringstidspunkt (udgangen af august måned 2014). Han lavede derfor en ny beregning vedrørende transaktioner før og efter ultimo august 2014.

De havde alene kontoudtog på Virksomhed K/S 8, men ikke på de andre selskaber. De kiggede heller ikke på første og sidste side af kontoudtogene vedrørende de omhandlede selskaber. Det udgør en ny praksis, at de beder om disse sider. Hvis de får et PDF-dokument, konverterer de det til et EXCEL-ark. En ledsagende tekst vil blive overført fra PDF-dokumentet. Der vil være supplerende oplysninger i EXCEL-arket, som ikke fremgår af kontoudtoget. Han ved ikke, hvorfor de ikke modtog kontoudtogene fra Danske Bank. Han mener ikke, at banken blev bedt om at levere det. I et EXCEL-ark kan man sortere i dataene. De har ikke gjort noget for at kontrollere, at oplysningerne i EXCEL-arket var rigtige, og han har ikke haft adgang til det underliggende materiale i øvrigt. Han ved ikke, om banken var sigtet, da de modtog bankens materiale.

Når han siger, at han ikke har set lønudbetalinger, huslejebetalinger, ejendomsskatter mv., har han konstateret det ved at sortere efter transaktionsstørrelse, ligesom der ikke er tekster vedrørende den slags udgifter i EXCEL-arket.

Det omhandlede regneark er lavet af Danske Banks efterforskningsteam, som videregav dataene til ham via Advokatfirma 4. Banken benyttede eksterne konsulenter. Politiet havde ingen instruktionsbeføjelse over konsulenterne. Tallene kom fra Danske Banks interne undersøgelse.

Han var ikke involveret i bødeberegningen i forhold til Danske Bank.

Vidne 16 har supplerende forklaret blandt andet, at han i 2008 var med på en del tilsynsbesøg for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Person 5 var chefkonsulent og fagligt ansvarlig. Antallet af tilsyn steg over årene, men han kan ikke huske i hvilket omfang.

Foreholdt at han i afhøringsrapport af 26. april 2022 har oplyst, at styrelsen i perioden 2007-2010 havde ca. 15 tilsyn om året, og at frekvensen af tilsyn senere blev skruet op, har vidnet forklaret, at det lyder rigtigt. De tog typisk ud på tilsynsbesøg, og han kan ikke huske, om de på det tidspunkt også benyttede ”skrivebordstilsyn” i styrelsen.

Han har ikke været involveret i udarbejdelsen af brevet af 6. maj 2009 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Tiltalte 2. Brevet udgjorde en standard operation. Han kan ikke huske, om han slog noget op i HVL-registeret i den anledning. Han ved ikke, om Tiltalte 2 blev optaget i registreret, men tænker, at han blev det. Der var ikke noget krav om, at en direktør skulle have daglig adgang til selskaberne.

En proformadirektør og en nominel direktør er efter vidnets opfattelse det samme.

Når han i byretten udtalte, at Virksomhed ApS 1 næsten havde ”for godt styr på tingene”, hænger det sammen med, at hvidvaskreglerne ikke er nemme, og de var ikke vant til, at der var styr på reglerne. Normalt brugte de en del tid på at informere om KYC, og det var bemærkelsesværdigt, at der var svar på alting. Risikostyring og KYC havde man på papiret styr på, men de mødte ikke nogen kunder, der kunne bekræfte det.

Hvis der var indsat en nominel direktør af ”service provider” , satte man lighedstegn mellem det, som provider og direktør foretog. Hvis man som provider eller direktør fik indblik i noget, der virkede mærkeligt, skulle man indberette det. Hvis man underskriver et regnskab, bør man også i et vist omfang stå til ansvar for, hvad der står i det.

De talte om KYC-proceduren i forbindelse med tilsynsbesøg. De har også talt om, hvordan man holder øje med, hvad der foregår i et selskab. De vejledte, men kontrollerede ikke noget.

Hvis man modtager bogholderimateriale med henblik på at videregive det til en revisor, har man også selv i et vist omfang adgang til det.

Vidne 11 har supplerende forklaret blandt andet, at Revisionsfirma 2 ikke bogførte for nogen af de kunder, som de fik gennem Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3. De fik det meste materiale fra administrationsselskaberne og altså ikke fra selve selskaberne. Det drejede sig om regnskabsmateriale, herunder fakturarer og kontoudtog. Materialet må have været på engelsk. Hvis der var kommet noget på russisk, havde de bedt om at få det oversat, og der ville de have bedt administrationsselskabet om at sørge for det. De opstillede ikke regnskaber for selskaber fra Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3, hvor de ikke samtidig foretog revision. De har ikke vejledt selskaberne om skatteforhold. Vidnet har modtaget nogle enkeltstående spørgsmål fra administrationsselskaberne om skattespørgsmål, men ellers varetog administrationsselskaberne selv rådgivningen i forhold til kunderne. De selskaber, som de reviderede, var ikke skatteretligt udfordrende, og de har ikke været involveret i vejledning om, hvilken selskabstype der skatteteknisk egnede sig bedst. De har endvidere ikke mødt selve kunden og foretaget rådgivning. De omhandlede K/S'er var danske, men ejet af selskaber i andre lande. Han antog, at det i sidste ende drejede sig om russiske kunder. Tiltalte 1 havde også oplyst, at deres ydelser rettede sig mod russisktalende personer. Der findes andre administrationsselskaber, som retter sig mod andre lande, men specialet for Virksomhed ApS 1 var Rusland. Vidnet oplevede ikke ejere, der ikke var russiskrelaterede.

Formålet med selskaberne var ”asset protection” , når det gjaldt aktie - og anpartsselskaber. For K/S'erne kunne man bruge Danmark som et ”brand” . Det virkede bedre

markedsføringsmæssigt ved salg at kunne henvise til et dansk selskab. Samarbejdet med Virksomhed ApS 1 startede med at bestå i aktie- og anpartsselskaber, men senere ændrede det sig til K/S'er. Det er sikkert også muligt at bruge et K/S til "asset protection". K/S'er er dog mindre reguleret. Hvis et K/S ejer ejendom, vil det fremgå af regnskaberne. Til at begynde med ejede selskaberne ejendom, men senere, da de overgik til alene at vedrøre handel, brugte de K/S'er. Det giver ikke mening at placere kundekontrakter eller goodwill i et K/S for at lave "asset protection", og han er ikke stødt på denne ordning.

Komplementarerne og kommanditisterne, som deltog i K/S'erne, blev undersøgt som led i revisionen. Han kan ikke huske, om de var russiske. Mellemløddet interesserede dem ikke så meget, hvorimod de var optaget af, hvem der var sidste led. De har ikke fokuseret på, om der var gengangere blandt komplementarerne og kommanditisterne. De har ikke hørt, at der skulle være et driftsselskab ved siden af K/S'et. Et sådant setup ville ikke give mening. De har i ingen tilfælde haft mistanke om, at den ejer, som de fik oplyst, var en "stråmand". I så fald ville de være fratrådt som revisor. De undersøgte, om tingene hang sammen i regnskabet, og om de havde fået oplyst den rigtige ejer. De mødtes aldrig med ejerne. Tiltalte 1 og Person 1 besøgte selv kunderne i Rusland og Hviderusland, og det betryggede dem som revisorer. Han forventede, at det var de rigtige ejere, som de mødtes med, og ikke blot repræsentanter for dem. Vidne 12 var i Kasakhstan for at besøge en fabrik på et tidspunkt. Det var et aktie- eller anpartsselskab. Han skulle se, at firmaet eksisterede. De levede af at lave oliekontrakter. Vidnet kan ikke tidsfæste turen, men Vidne 12 var der i to eller tre dage. Han var på deres kontor, og de følte, at der var substans i tingene. Senere tog Revisionsfirma 3 over i forhold til revision, og de stillede ikke samme krav som Revisionsfirma 2.

Han husker ikke at have lagt mærke til, at komplementarer og kommanditister indgik i forskellige sammenhænge vedrørende forskellige kunder, men han ville have ønsket, at han havde lagt mærke til det, hvis det var tilfældet. I så fald ville han være fratrådt noget tidligere. Det ville således have virket forkert.

Han har to eller tre gange deltaget i Tiltalte 1's konferencer i København, hvor der var faglige indlæg. Det var mere kundesocialisering end fagligt. Han var med som led i kommerciel høflighed. Tiltalte 1's kunder kunne derved se, at der fandtes en person bag revisionsdokumenterne. Han blev introduceret for nogle kunder, men hørte ikke om deres virksomheder. Tiltalte 2 var ikke med, som han husker det. Han har alene hilst på

Tiltalte 2 en enkelt gang og talte aldrig med ham om regnskaberne. Firmaer med administrativ virksomhedsledelse tilbød ofte en selskabsretlig direktør, som blot skrev under på regnskaber uden at udøve egentlig ledelse. En sådan direktør skriver blot under, når andre har godkendt dokumenterne. Han talte primært med Tiltalte 1, når han skulle have viden om et selskab. Han talte aldrig med den egentlige ledelse. De har måske talt med en økonomichef på et tidspunkt. Det har højst været i 25 pct. af tilfældene. Ideen var således, at selskaberne betalte administrationsselskabet for at håndtere tingene, og derfor skulle de ikke som revisorer begynde at tage kontakt direkte til den egentlige ledelse i selskaberne. Vidne 12 talte med Vidne 1 og de andre på kontoret.

Han vidste ikke, at Virksomhed K/S 23 havde en konto i Danske Bank i Estland. Som revisor skriver man direkte til den bank, som man er bekendt med, at selskabet har. Det gælder dog kun danske banker, mens man i forhold til udlandet er afhængig af de oplysninger, man får fra kunden. Kunden skriver under på, at det er rigtigt, at de har den bank, som de har anført. Der bliver lavet en erklæring, og der skal være sådan en. Til sidst mistede de i firmaet tilliden til de oplysninger, som de fik Virksomhed ApS 3. De undrede sig således over, at der ikke var aktivitet i selskaberne og stoppede som revisor. Der kunne godt strømme penge igennem et selskab via en udenlandsk bank, uden at de som revisorer vidste det. Det kom bag på ham, da han hørte, at der blev anvendt en bankkonto i Estland, som han ikke havde hørt om. Hvis de havde kendt hertil, var de stoppet før og havde måske også foretaget en anmeldelse. Fuldstændighedserklæringen om bankforholdene, en såkaldt ledelsesregnskabserklæring, må være blevet skrevet under af Tiltalte 2, og de modtog den via Tiltalte 1 eller hendes folk.

Når der i flere regnskaber vedrørende Virksomhed K/S 23 står "0" i resultatopgørelsen, er det udtryk for, at selskabet er uden aktivitet. Der forelå ikke noget materiale, fordi der ikke var nogen aktivitet. Det bekræftede ledelsen i en erklæring. Selv om der ikke var aktivitet, kan ejeren godt have haft udgifter ved at have selskabet. Dette giver mening det første år, men efter et par år virker det mærkeligt, hvis man bliver ved med at afholde disse udgifter. Hvis der går 2,1 mio. kr. ind og ud af et selskab, kan regnskabet godt være retvisende med angivelse af et "0" i resultatopgørelsen, men det ville i så fald ikke være korrekt i beretningen at skrive, at selskabet var uden aktivitet. Der kan have været en mellemregning, og det kan man ikke nødvendigvis se af regnskabet.

Det har betydning for en kunde, om der tages forbehold ved revisorpåtegningen. Det undrede ham ikke, at han ikke hørte direkte fra kunderne, når de brugte et forbehold. De havde jo administrationsselskabet til at tage sig af tingene. Han husker heller ikke, at Tiltalte 1 gik i rette med ham, når han tog forbehold.

Da han stoppede, skrev han, at han ikke havde tillid til ledelsen. Han overvejede ikke at skrive, at han ikke havde tillid til setup'et. Det ville være en mærkelig formulering. Det andet er en almindelig formulering.

Han har ikke rådgivet Tiltalte 1 i forbindelse med medieomtalen i 2008, og han mindes ikke at have sagt, at hun ikke skulle bekymre sig.

Han mødtes med Tiltalte 1 tre gange på to år. Da hun havde solgt virksomheden, mødtes de til en årlig frokost. Han kan ikke genkende, at han mødtes med Tiltalte 1 hver anden til tredje måned. De talte ikke ret meget forretning, når de mødtes, men smalltalkede bare. Han har ikke på møderne givet udtryk for, at alt var, som det skulle være. Hun fortalte om de kunder, som hun havde besøgt, men de talte ikke konkret om virksomhederne. Han har ikke haft noget med Tiltalte 1's egen virksomhed at gøre, herunder rådgivet hende herom.

K/S'er skal ikke revideres af en statsautoriseret revisor, og der var alene revisionspligt for nogle K/S'er dengang, afhængig af den nærmere sammensætning af deltagerkredsen. Han ved ikke, hvorfor man foretrak at benytte en statsautoriseret revisor.

Han kan ikke huske, hvornår han fik at vide, at Tiltalte 1 havde solgt sin virksomhed, eller om han blev orienteret forinden. Han har ikke fået at vide, hvorfor hun flyttede til England. Hun ringede på et tidspunkt til ham fra England og sagde, at han ville blive kontaktet af en efterforsker. Det er nyt for ham, at Person 1 også bor i England.

Han har hørt om fjendtlig virksomhedsovertagelse i Rusland fra en dansk advokat, der havde arbejdet i Rusland. Han nævnte, at man "købte" dommere til det formål. Advokaten hedder vist Person 100.

Han og Vidne 12 brugte tid på KYC. Hans firma var bekymret med hensyn til Virksomhed ApS 1, og derfor brugte de en del tid på det. Fra starten var de opmærksomme på, at man skulle være ekstra omhyggelig, når det drejede sig om Rusland.

Det kunne man læse om i medierne. De prøvede derfor at være ekstra opmærksomme. De var medlem af Revisionsfirma 9, som gav dem mulighed for at benytte en database, hvor man kunne søge internationalt på erhvervsrelationer, som man skulle holde sig fra, og den base brugte de ved KYC. Man skulle være revisor for at benytte værktøjet. Det slog ikke ud med information, som de ikke kunne lide. Tiltalte 1 sendte også AML-oplysninger i form af ID på UBO'erne. Han følte, at Tiltalte 1 havde brugt en del kræfter på det arbejde, og hun havde altid styr på dokumentationen for ejerkreds og juridisk struktur.

Han opdagede ikke, at kvaliteten blev dårligere, da Tiltalte 1 overdrog virksomheden, men det var en anden stil. Den var mere fjern, og der manglede regnskabsforståelse. Mængden af bøvl var større, når de skulle lave regnskaber. Det kunne dreje sig om oplysninger om tilgodehavender. Der var også bøvl under Tiltalte 1, men mindre.

Da de udtrådte som revisor, følte de, at tingene ikke var, som de skulle være. Han skrev til Erhvervsstyrelsen i 2014. Måske skyldtes hans mistanke, at han ikke havde tilstrækkelig international forståelse. Han følte sig "som en frø, der bliver kogt". De havde været skeptiske fra start, og det blev gradvist værre, da de oplevede, at de ikke fik de oplysninger, som de havde brug for, og når de så selskaber uden aktivitet i flere år. Mængden af ting, som ikke hang sammen, og som han ikke kunne være med i, gjorde, at de trak stikket. Det var ikke en enkeltstående ting, der gjorde det, og han mindes ikke, at der var en særlig acceleration på et tidspunkt.

Han kender til indberetningspligten i forhold til SØK, og han har benyttet sig af den, men han kan ikke udtale sig om, hvorvidt han har benyttet den i forhold til de i sagen omhandlede K/S'er, da han har tavshedspligt. Han har ikke selv fået kritik, men der har heller ikke været nogen kontrol af deres arbejde.

Der har ikke været væsentlige uenigheder mellem ham og Tiltalte 1. Der har været situationer, hvor hun ikke havde evne til at udlevere nogle oplysninger. Hvis det havde drejet sig om manglende villighed, ville han have udtrådt. De har kun været uenige om, hvor meget de skulle have i betaling som revisor.

Når man går som revisor, orienterer man ledelsen. De har dog ikke skrevet til Tiltalte 2, men har alene skrevet til administrationsselskabet. Man kunne godt finde adressen på Tiltalte 2, men de valgte kun at skrive til administrationsselskabet.

Han husker ikke at have set Erhvervs- og Selskabsstyrelsens brev af 6. maj 2009 til Tiltalte 2. Han erindrer heller ikke at have været bekendt med, at professionelle direktører skulle registreres, ligesom han ikke var involveret heri.

Vidne 2 har supplerende forklaret blandt andet, at Virksomhed ApS 1 både administrerede ApS'er og K/S'er. Person 56 var én kunde, men der var flere. Hun husker ikke, hvad Person 56 lavede. Person 56 var fra Letland. Der var filmproducenter blandt deres kunder. De havde et par af deres DVD'er stående på kontoret. Hun har ikke tænkt over, hvorfor de havde kunderne, eller hvorfor kunderne ønskede at have et dansk selskab.

Hun kan ikke huske, om der kom nye kunder til i hendes tid.

Hun kørte til notaren og satte papirer i mapper. Det var Tiltalte 1, der gav hende opgaverne, indtil Vidne 1 overtog. Vidne 3 arbejdede der også et stykke tid og fik opgaver fra Vidne 1. Hun ved ikke, hvad hun lavede. Der var travlt.

Hun kan ikke huske, om hun talte med Tiltalte 1 om ansvaret, da hun skulle være direktør i Virksomhed K/S 1. Hun husker heller ikke at have talt med Tiltalte 2 om det. Hun fik at vide, at de havde brug for en direktør, og at det var derfor, at de spurgte hende. Hun ønskede ikke at være det. Hun undrede sig ikke over, at Tiltalte 2 ikke skulle være direktør i selskabet.

Hun har ikke hørt noget om hvidvask. Hun følte, at der var noget galt under Vidne 1, og hun tilbød Tiltalte 2, at de kunne tage til notaren sammen. De kunne få notaren til at tilbagekalde hans underskrift.

Hun var til stede nogle gange, når Tiltalte 2 skrev under. Når hun kom fra Revisionsfirma 3, gav hun Tiltalte 2 bunken med papirer, hvorefter han underskrev. Hun ved ikke, om Tiltalte 2 gennemgik papirerne. Vidne 1 var ansvarlig for at finde de relevante papirer, men hun kan ikke huske, hvilken perioden hun var ansvarlig i.

Der var folk fra Danske Bank, som kom på besøg. Der kom ikke folk fra udenlandske banker. Hun har mødt to damer, som havde arbejdet for Sampo Bank. Det var til en

julefrokost i selskabet. Hun husker ikke hvor og hvornår. Hun ved ikke, hvorfor de var med til julefrokosten. Hun kan ikke huske, om de hed Person 19 og Person 26.

Revisionsfirma 2 og Revisionsfirma 3 kom på besøg i firmaet. Det var Vidne 11 fra Revisionsfirma 2 og Vidne 13 fra Revisionsfirma 3. Der kan også have været revisorer fra Revisionsfirma 10 og Revisionsfirma 4, hvis hun har forklaret det til politiet. Hun husker kun Revisionsfirma 4 i dag. Revisorerne kom nok flere gange om året, men ikke hver måned. De talte med Tiltalte 1 og senere Vidne 1, når de var der.

Hun kan ikke huske, hvilke advokater der kom på kontoret. Vidne 14 kom, men hun husker ikke flere.

Hun havde ikke selv en baggrund som bogholder, og det var der heller ikke andre i firmaet, som var. Det er korrekt, at bogholderne arbejdede uden for Virksomhed ApS 1.

Kunderne var mere utilfredse, da Vidne 1 blev leder. Kontoret blev drevet på en anden måde, og Vidne 1 var ikke god til at lede firmaet.

Vidne 9 har supplerende forklaret blandt andet, at det er korrekt, at Tiltalte 1 på et tidspunkt henvendte sig til ham vedrørende nogle skattemæssige forhold, som hun gerne ville have uddybet. Han husker ikke, hvad dette nærmere drejede sig om, men det vil have vedrørt kommanditselskaberne. Han prøvede at løse hendes problemer.

Et kommanditselskab er i modsætning til f.eks. et anpartsselskab ikke et selvstændigt skattesubjekt og betaler derfor ikke selskabsskat i Danmark. Kommanditisterne og komplementarerne er skattepligtige der, hvor de har domicil, f.eks. i Tyrkiet, Cypern eller et tredje sted. Danmark har dobbeltbeskatningsoverenskomster med næsten alle lande, og det er ikke usædvanligt, at disse overenskomster indgår i skatteplanlægningen. Reglen om domicil er almindelig. Det kan være en fordel, at kommanditisten har domicil i et land, hvor trækprocenten er lav.

Et gennemstrømningsselskab er et selskab, hvor pengene går gennem selskabets bankkonto, men hvor driften er et andet sted. Fordelen kan bl.a. være "asset protection" (beskyttelse mod

overtagelse af ejendom). "Asset protection" handler bl.a. om, at man har en anden
forretningsmæssig moral i visse østeuropæiske lande. Nogle vesteuropæiske

banker, eksempelvis banker hjemmehørende i Schweiz, forlanger, at der er et selskab i et vesteuropæisk – og gerne nordeuropæisk – land. Bankerne vil således ikke stille penge til rådighed, hvis kapitalen kan blive fjendtligt overtaget ”over night” . Man lader derfor omsætning, køb og salg gå igennem det danske selskab. Selskabet kan eje aktiverne, men kan også blot blive brugt til at indgå aftaler.

Når han skulle revidere et selskab for Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)), tog han fat i selskabets reelle ejer, den reelle direktør eller den reelle administration. Med udtrykket ”den reelle administration” mener han den daglige driftsadministration, idet selve driften i form af køb og salg oftest lå i Østeuropa. Det var disse personer, man skulle ud at have fat i, og kontakten foregik generelt over mail. Det var Vidne 1, der gav ham kontaktoplysningerne. Han var også ude enkelte steder, blandt andet i Estland, hvor han besøgte et administrationskontor. K/S’erne var typisk ikke produktionsvirksomheder, men handelsvirksomheder. Han har på et tidspunkt tilset et varelager i Estland og har også været i Usbekistan. I begge tilfælde drejede det sig om K/S’er, men han husker i dag ikke hvilke.

Når han fik en kunde, kontrollerede han, hvem der var den reelle ejer. Han fik ID på ejeren og bad om at modtage forbrugsregninger, så han kunne se, hvor det reelle domicil lå. Dette skulle gerne være der, hvor den egentlige drift var, og ikke et kontorhotel. Han bad om at få et koncerndiagram, men kontrollerede ikke, om parterne indgik i andre ejerstrukturer. Han koncentrerede sig således alene om det selskab, han havde foran sig.

Adspurgt til, at deltagerne i eksempelvis Virksomhed K/S 2 og Virksomhed K/S 29 er sammenfaldende, idet begge har henholdsvis Virksomhed Ltd. 7 som komplementar og Virksomhed Ltd. 6 som kommanditist, har han forklaret, at hvis han havde bemærket sådanne sammenfald i ejerkonstellationen, hvilket han ikke gjorde, ville han have spurgt ind til dem. I almindelighed kiggede han ikke på, om de bagvedliggende selskaber indgik i andre ejerstrukturer.

En del af K/S’erne benyttede Nordea som bank. Der har givetvis også været nogle, som var kunder i Danske Bank i Estland. Han husker ikke, om han har set kontoudtog fra Sampo Bank eller Danske Bank i Estland. Han har ikke set kontoudtog vedrørende Virksomhed K/S 2. Hvis et selskab havde bank et sted, som han ikke blev oplyst om, ville han ikke have

mulighed for at opdage det. Der kan godt være parallelle systemer, som man som revisor ikke har kendskab til.

Han udarbejdede regnskaber ud fra den foreliggende bogføring. Et regnskab indeholder et udkast til ledelsespåtegning, som ledelsen derefter tiltræder. Det er en standardtekst, som ledelsen kan tilrette før tiltrædelse. Han har også lavet assistanceerklæringer, som man opstiller på baggrund af bogføringen uden at foretage kontroller. I disse tilfælde undersøger man således ikke, om bogføringen er retvisende.

Det er ham, der har opstillet årsregnskabet for 2013 for Virksomhed K/S 26. Det er en fejl, at det af ledelseserklæringen i det pågældende regnskab fremgår, at rapporten er urevideret ("unaudited"). Der skulle i stedet have stået, at den var revideret ("audited"). Det er også ham, der har opstillet årsregnskabet for 2013 for Virksomhed K/S 8. Regnskabet er baseret på en skabelon, som han har liggende i systemet.

Han var ikke revisor for selskaber i Virksomhed ApS 1, men først i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Tiltalte 1 var ikke inde over kontakten til kunder i Virksomhed ApS 3. Hun havde solgt selskabet og havde en konkurrenceklausul. Han mener, at han først fik kontakt til Tiltalte 1 efter overdragelsen. Han lærte Tiltalte 1 at kende gennem Virksomhed ApS 3. Han deltog i konferencer i udlandet, hvor Tiltalte 1 også var med. På konferencerne var der forskellige oplæg om selskabsforhold i et internationalt perspektiv. Han var ikke selv oplægsholder, men lyttede blot. Han undrede sig ikke over, at ingen af komplementarerne og kommanditisterne var fra Østeuropa, selv om kunderne stammede derfra. Det er normalt, at selskabsdeltagerne bor et sted, hvor man ikke skal betale så meget i skat. Det var ikke noget, der undrede ham.

Virksomhed IVS var hans hustru, Vidne 10's, selskab. Han og Vidne 10 drøftede, om Virksomhed IVS kunne hjælpe kunder fra Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)), der var utilfredse med Vidne 1's håndtering af dem. Det er ikke hans opfattelse, at Virksomhed IVS var bygget på Tiltalte 1's kunder. Det er rigtigt, at han i byretten forklarede, at hans hustru og Tiltalte 1 talte sammen om noget i relation til Virksomhed IVS, og at Tiltalte 1 kom med nogle kunder til Virksomhed IVS, men at der også kom kunder eksternt fra. Han ved dog ikke, hvad det var, hans hustru og Tiltalte 1 talte om.

Derimod er det ikke retvisende, når det i afhøringsrapport af 17. maj 2022 er anført, at han skulle have forklaret til politiet, at han ikke mente, at hans hustru fik kunder fra andre administratorer end Virksomhed ApS 3, og at Vidne 10 byggede sit selskab op på baggrund af kunder, der forlod Virksomhed ApS 3, efter Tiltalte 1's henvisning. Dette er politiets opfattelse. Foreholdt at afhøringen er lydoptaget, fastholder han dette. Vidne 10 fik også andre kunder fra andre kontakter, men han vil ikke udelukke, at selskabet startede på baggrund af kunder fra Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2).

Det var absolut ikke normalt, at Tiltalte 1 fik Vidne 10's virksomheds-ID udleveret, og Tiltalte 1 var ikke involveret i forhold til kunderne i Virksomhed IVS. Han var selv involveret så lidt som muligt. Han mener ikke, at han var dirigent på generalforsamlinger.

Foreholdt at han efter de fremlagte referater fungerede som dirigent på ekstraordinære generalforsamlinger afholdt den 15. april 2016 og den 15. maj samme år i henholdsvis Virksomhed K/S 13 og Virksomhed K/S 65, i hvilken forbindelse Virksomhed IVS valgtes til ny administrator for selskaberne, har han forklaret, at han ikke var involveret i selskaberne udover det, bortset fra at han efter konkret aftale foretog nogle registreringer hos Erhvervsstyrelsen. Han kunne ikke være revisor for selskaberne, når Virksomhed IVS var inde over, men han var bemyndiget til at lave registreringerne.

Foreholdt fakturaer af 17. april 2018 og 6. juli 2019, hvorved Revisionsfirma 4 har faktureret Virksomhed Ltd. 8, Seychellerne, for udarbejdelse af årsrapporter for henholdsvis 2017 (Virksomhed K/S 66) og 2018 (Virksomhed K/S 67), har han forklaret, at han jo så må have været revisor for disse selskaber, men der er ikke lavet revision. Regningerne vedrører således blot opstilling af regnskaberne. Hvis der skulle være andre revisorer på, har man formentlig anvendt Vidne 13 fra Revisionsfirma 3.

Han har ikke været direktør i noget selskab administreret af Virksomhed IVS. Han fandt heller ikke direktører, ligesom han ikke ved, om Tiltalte 1 kom med navne. Han ved ikke, hvordan de kom i kontakt med Person 101, der blev anvendt i nogle af selskaberne, herunder eksempelvis Virksomhed ApS 15. Det var ikke Virksomhed IVS, der skaffede hende.

Forevist mail af 13. december 2016 fra E-mailadresse 1 til bl.a. vidnet og en anden modtager hos Revisionsfirma 4, hvori der anmodes om, at en vedhæftet årsrapport ”XBRL -es”, dvs. sendes, til Erhvervsstyrelsen, og hvori der tales om, at selskabet skal genoptages og overføres til Virksomhed IVS, hvilket arbejde afsenderen dog vil udføre selv, har han forklaret, at han ikke ved, hvilket arbejde Tiltalte 1 selv ville udføre. Vidne 10 lavede ikke genoptagelser. Dette krævede enten en revisor eller en advokat.

Forevist mail af 11. januar 2017 fra E-mailadresse 13 til Vidne 10, ifølge hvilken Erhvervsstyrelsen har afvist en indberetning vedrørende genregistrering af Virksomhed K/S 68, samt mail af 6. april 2016 fra samme afsender til vidnet, hvori der nævnes en række selskaber, som gerne vil over ”til os”, og hvor der underskrives ”Med varme hilsner fra Avignon, Navn 1”, har han forklaret, at han aldrig har hørt om Virksomhed Ltd. 13. Navnet Person 4 kender han heller ikke, og han ved ikke, om Tiltalte 1 har forbindelse til den pågældende. Han kan ikke svare på, om mailen er fra Tiltalte 1 eller Person 4. Han ved heller ikke, hvem der er ”os”. Han husker ikke noget som helst om dette.

Årsrapporten for 2015 for Virksomhed K/S 68 ser ud til at være udarbejdet i hans skabelon. Han kunne lave regnskaber og sende dem til underskrift hos direktøren og dirigenten. Han ved ikke, om de også blev sendt til Tiltalte 1. Derefter sendte han det underskrevne regnskab til Erhvervsstyrelsen.

Virksomhed Ltd. 8 på Seychellerne siger ham ikke noget, bortset fra at Tiltalte 1's kusine havde et selskab i Skt. Petersborg. Han ved ikke, om det kan være dette selskab. Han ved heller ikke, hvad kusinen hed. Hun stod for noget bogføring, og de havde derfor en kommunikation. Han fik bogføringen tilsendt på engelsk, mens bilagene som regel var på det lokale østeuropæiske sprog. Han brugte da Google Translate til at oversætte.

Som han har forklaret i byretten, var Tiltalte 2 valgt til direktør, men der var en aftale mellem Tiltalte 2 og den reelle ledelse om, at Tiltalte 2 ikke havde nogen beføjelser i selskabet. Tiltalte 2 kunne derfor ikke foretage dispositioner som f.eks. pantsætning. Begrænsningen i Tiltalte 2's ledelsesbeføjelse var udstedt af kapitalejeren, og Tiltalte 2 kunne derfor ikke tilbagekalde sin fuldmagt. Vidnet har ikke selv set en sådan fuldmagt, men fået den refereret.

De internationale konferencer handlede ikke om hvidvask. Der fandtes en vejledning om hvidvask. Han skulle dengang identificere ejerne, og det gennemførte han. Hvis han fik mistanke om hvidvask, var han forpligtet til at indberette. Han har ikke identificeret noget, der virkede som hvidvask, og har derfor ikke haft grund til at indberette.

Han undrede sig ikke over, at der ikke var ansatte i selskaberne, fordi de blev driftet andetsteds fra. Det var heller ikke mærkeligt, at der ikke var regninger vedrørende varme og lignende. Der var regninger vedrørende advokat, revisor og administration. At selskaberne har trådt til skattelylande er ikke mærkeligt, men blot udtryk for skatteoptimering. Det foregik dengang og foregår i dag.

Som han har forklaret i byretten vedrørende Virksomhed K/S 26, der i 2012 havde en nettoomsætning på -1.177.437 euro, undrer det ham ikke, at der blev indsat og hævet et beløb på 27,9 millioner euro på selskabets konto, for det var et gennemstrømningsselskab og kunne dreje sig om nogle salg. Han kiggede på bogføringen, som var baseret på kontoudtog. Man modtager normalt kontoudtog, når man foretager revision.

Det er korrekt, at han i byretten har forklaret, at Tiltalte 1 ikke havde noget med Virksomhed ApS 3 at gøre, da han mødte hende. Hun havde solgt sine anparter og havde en konkurrenceklausul, og derfor kunne hun ikke have noget med Virksomhed ApS 3 at gøre. Han har ikke set klausulen, men Tiltalte 1 har fortalt ham om den. Han husker ikke, i hvilken forbindelse det skete.

Han har inspiceret varelager mv. i Estland og Usbekistan i perioden 2013-16. Det foregik årligt, at han var ude at se driften. Der var i Estland tale om dels et varelager, dels en handelsvirksomhed. I Usbekistan var der tale om en handelsvirksomhed. På varelageret i Estland var der forskellige handelsvarer, herunder byggematerialer til brug for håndværksarbejde, tømmer og kemikalier i tanke. Han inspicerede ikke noget hos handelsvirksomhederne, men anledningen til besøgene var, at han skulle revidere dem.

Posten "gross profit" i årsrapporten for 2013 for Virksomhed K/S 26 er selskabets bruttofortjeneste. Når der ikke er angivet en nettoomsætning, skyldes, at der er tale om en ekstern opgørelse, der offentliggøres i Erhvervsstyrelsen. Han ved ikke, hvorfor det er sådan, men det handler formentlig om konkurrencehensyn. Nettoomsætningen vil have fremgået af bogføringen.

Han havde primært kontakt med Vidne 1. Han kan ikke sige, hvor ofte, men i regnskabsperioden talte de jævnligt sammen, måske 2-3 gange om måneden. De mødtes, ringede og mailede. På et tidspunkt, måske omkring 2014, begyndte det at blive trægt med tilbakemeldingerne fra Vidne 1, ligesom det kneb med betalingen. Alarmklokkerne begyndte stille og roligt at ringe. Han fornemmede intet påfaldende ved Tiltalte 1's aktiviteter.

Han husker ikke navnet på det selskab, hvori hans niece blev registreret som direktør, eller på det selskab, som Vidne 10's Nem-ID blev brugt til, og som førte til en sag ved Sø- og Handelsretten. Vidne 1 var ansvarlig for den med niecen, mens det var Tiltalte 1 der var ansvarlig for den anden sag. En anden gang var der noget med, at Vidne 1 kopierede nogle tal fra et regnskab til året efter. Han kan ikke huske, hvilket selskab det handlede om. Det kan muligvis have været Virksomhed K/S 40. Det var helt tilfældigt, at han opdagede det. Han gjorde Erhvervsstyrelsen opmærksom på det. De ringede og sagde, at han også kunne politianmelde det. Alarmklokkerne ringede ikke i forhold til K/S'erne, men alene i forhold til Vidne 1's adfærd.

Virksomhed K/S 53 siger ham ikke noget. I et gennemstrømningsselskab vil der ikke nødvendigvis ophobe sig kapital i K/S'et. Der skulle gerne være et overskud ved køb og salg, men dette kan være brugt til administration.

Vidne 3 har supplerende forklaret blandt andet, at hun fortsat er ansat i Nordea med due diligence og bekæmpelse af hvidvask som arbejdsopgaver.

Hun havde ikke nogen arbejdsmæssig relation til Tiltalte 1 forud for sin opstart i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Hun husker ikke umiddelbart, hvornår hun første gang blev tilbudt at arbejde for Tiltalte 1, men det var måske i 2010 eller 2011.

Tlf nr. 11 tilhører hende. Foreholdt sms af 20. maj 2009 sendt fra E-mailadresse 1 til det nævnte telefonnummer, hvori det anføres blandt andet, at "kunderne til 05/07 -19/07" gerne vil have detaljerede oplysninger på russisk, og at man skal have en snak om det gamle dokument på dansk, så der kan laves instruktioner på russisk ud fra dette, har hun forklaret, at hun ikke husker den pågældende besked og ikke

aner, hvad den kunne handle om. Hun var på daværende tidspunkt ansat i Danske Bank, men havde ikke noget samarbejde med Tiltalte 1 i relation hertil.

Foreholdt sms-udveksling af 17. januar 2010, hvori Tiltalte 1 omtaler ”partnerfinansier”, men at hun ikke kan komme på noget i forhold til økonomien, og hvortil vidnet svarer bl.a., at den slags vigtige spørgsmål kræver tid, men at det nok skal gå alt sammen, har hun forklaret, at hun heller ikke husker denne beskedudveksling, og at hun slet ikke ved, hvad det kan have handlet om.

Foreholdt sms af 23. januar 2010, hvori Tiltalte 1 skriver bl.a., at hvis vidnet har svært ved at bestemme sig i forhold til ”sorte/hvide penge”, har hun en sidste variant på ”40 tusind i løn, 32 timer om ugen, bonus i form af billetter til Nive og lignende”, og at ”alt bliver hvidt”, har hun forklaret, at hun heller ikke husker denne besked, eller hvad den handler om.

Hun blev interviewet til stillingen i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) af Person 7, som var ejer af Koncern. Hun ved ikke, om der var en særlig grund til, at hun blev interviewet af ejeren, men det var vel meget naturligt. Da hun startede i stillingen, blev hun vistnok stillet i udsigt, at hun skulle være ”c ostumor relation ship manager”, men hun husker ikke, om hun modtog nærmere information om, hvad jobbet ville indeholde.

Hun kan ikke huske, om hun som anført i afhøringsrapport af 18. juni 2020 skulle have forklaret til politiet, at hun ikke skulle have med driften af selskaber at gøre, og at det til jobsamtalen, og da hun skulle ansættes i Virksomhed ApS 3, var meningen, at hun skulle organisere konferencer og deltage i internationale konferencer, som hed alt muligt, men at hovednavnet var skatteoptimering. Ud fra den vage hukommelse, hun har i dag, kunne det godt tænkes, at hun blev stillet i udsigt, at hun skulle deltage i konferencer og i rejser til f.eks. Ukraine. Hun tror ikke, at det var på tale, at hun skulle være direktør.

Foreholdt sms af 11. oktober 2010, hvori Tiltalte 1 skriver til vidnet bl.a., at hun ikke forstår, hvordan vidnets potentielle direktørjob hænger sammen med deres venskabelige og kreative tur til Riga, og at de selvfølgelig skal afsted, uanset om vidnet til den tid er bankdirektør eller vagabond med en barnevogn, har hun forklaret, at hun heller intet husker vedrørende denne besked.

Hun ved ikke, om nogen på noget tidspunkt sagde til hende, at Vidne 1 ikke skulle være direktør. Det er rigtig mange år siden.

Foreholdt sms af 21. december 2011, hvori vidnet spørger Tiltalte 1, hvorfor ”Vidne 1” ikke er ”director” , da hun jo er god til sit arbejde, har hun forklaret, at hun ikke husker at have sendt den pågældende besked.

Det er korrekt, at hun i byretten forklarede, at Tiltalte 1 også gav hende arbejdsopgaver, men hun kan i dag ikke huske noget om dette. Det eneste, hun husker om udlandet, er konferencer i Ukraine. Der var i hvert fald én af konferencerne, hvor Tiltalte 1 også deltog, men hun husker ikke, om der var flere.

Under sin ansættelse i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) betragtede hun direktør Vidne 1 som sin chef. Hun husker ikke, om det var Vidne 1, hun skulle kontakte, hvis hun var syg eller skulle have ferie.

Foreholdt sms af 17. august 2012, hvori vidnet varsler ferie til Tiltalte 1, har hun forklaret, at hun ikke husker at have sendt den pågældende besked. Hun kan ikke forklare, hvorfor hun skrev til Tiltalte 1 om ferie, når Tiltalte 1 ikke var hendes chef.

Foreholdt sms af 5. maj 2012, hvori vidnet skriver til Tiltalte 1, at hvis ”Navn 9” får ”hvid løn” , er der ingen problemer, ”I kan registrere hende hos os” , men at hvis Navn 9 ikke får dansk løn, ”så kan vi ikke registrere hende” , har hun forklaret, at hun ikke ved, hvem den omtalte Navn 9 er. Person 4 var barnepige for Tiltalte 1's barn. Hun kender hende ikke i andre roller og ved ikke, om den Navn 9, der nævnes i beskeden, er identisk med Person 4. Hun har heller ingen anelse om, hvad der menes med, at Navn 9 kan registreres ”hos os” . Hun var ansat i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) og kun dér og har aldrig arbejdet for Tiltalte 1.

Foreholdt sms-udveksling af 4. januar 2012, hvori Tiltalte 1 spørger, om vidnet tager til ”Tbilisi” , hvortil vidnet svarer: ”Ja, på Koncerns regning :)” , har hun forklaret, at hun ikke ved, hvorfor det var nødvendigt at oplyse, at det var på Koncerns regning, eller for hvis regning rejsen ellers skulle foregå. Hun husker ikke, om hun nogensinde tog af sted til Tbilisi.

Foreholdt sms af 18. januar 2012, hvori Tiltalte 1 skriver bl.a., at hun vil bede ”direktøren i Virksomhed ApS 2” om at skrive en fuldmagt til vidnet, har hun forklaret, at hun ikke husker at have fået nogen fuldmagt. Det er så mange år siden, at det kan hun ikke bekræfte i dag. Hun kan ikke forklare, hvad Tiltalte 1's rolle i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) var, eller hvorfor Tiltalte 1 skrev sådan. Tiltalte 1 kom en sjælden gang imellem på kontoret, men hun ved ikke, om Tiltalte 1 var ansat. Tiltalte 1 arbejdede sammen med Person 7. Vidnet har set på en russisk hjemmeside, at Tiltalte 1 var direktør eller bestyrelsesmedlem i Koncern. Person 7 og Tiltalte 1 kendte hinanden. Vidnet har set dem sammen, men deres daglige relation kender hun ikke til. Hun ved ikke, om deres samarbejde på et tidspunkt ophørte.

Det er meget sandsynligt, at hun som anført i afhøringsrapport af 18. juni 2020 har forklaret til politiet, at den historie, hun fik oplyst i sin tid, var, at Tiltalte 1 solgte sit firma til ”Person 7”, og at Tiltalte 1 ville fortsætte med at arbejde i en overgangsperiode, da hun kendte virksomhedens forretningsgang. Det kan også godt passe, at hun i forlængelse heraf forklarede, at Tiltalte 1 og ”Person 7” på et tidspunkt blev uvenner, mens vidnet stadig var ansat af ”Person 7”, men at hun ikke ved, hvad de blev uvenner over. Hun husker dog ikke noget om dette i dag.

Arbejdsopgaverne i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) var meget opdelte, således at man ikke vidste, hvad hinanden lavede. Det undrede hende ikke, at det var sådan. De opgaver, hun fik af Vidne 1, omfattede blandt andet at køre til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til Revisionsfirma 3 med regnskaber og andre dokumenter. Hun kan ikke huske mere om sine opgaver, herunder om disse omfattede kundekontakt.

Foreholdt at hun som anført i førnævnte afhøringsrapport skal have nægtet at udtale sig til politiet om, hvorvidt hun havde kundekontakt i Virksomhed ApS 3, har hun forklaret, at hun ikke husker noget om dette. Hun husker i det hele taget ikke, om der var ting, hun ikke ønskede at udtale sig om i forbindelse med afhøringen den 18. juni 2020.

Hun var kun i Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) og mener ikke, at hun herudover fik opgaver fra Tiltalte 1.

Foreholdt sms-udveksling af 26. april 2012, hvori Tiltalte 1 spørger vidnet, hvad ”Vidne 1” sagde ”til det”, hvortil vidnet svarer, at hun selv sendte pakken til Moskva i går, og at der

er ”100% garanti for, at Vidne 1 ikke så det” , har hun forklaret, at hun ikke husker denne korrespondance, eller hvilken pakke der tales om. Hun husker heller ikke, om det kunne forekomme, at Tiltalte 1 gav hende opgaver, som Vidne 1 ikke måtte vide noget om.

Foreholdt udateret mail, hvori vidnet over for Tiltalte 1 bl.a. giver udtryk for, at hun ikke ved, hvad hun skal gøre med ”de her invoices” , eller hvordan der skal ændres i dem samt bemærker, at ”[d]u ved jo, at jeg ikke kan snyde, selv ikke staten...” , har hun forklaret, at hun ikke husker den pågældende mail, eller hvad den handler om.

Foreholdt at hun som anført i førnævnte afhøringsrapport skal have nægtet at udtale sig til politiet om føromhandlede mail, har hun forklaret, at hun i dag ikke husker noget om dette.

Hun kender ikke den egentlige grund til, at hun blev opsagt fra Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Det var første gang, hun blev fyret, og hun blev rigtig ked af det. Hun ved ikke, om man bare nedlagde stillingen.

Foreholdt at hun som anført i førnævnte afhøringsrapport skal have forklaret til politiet, at hun efter en eller anden tur til Ukraine stillede ”Person 12” eller ”Person 7” nogle spørgsmål, som gjorde, at hun blev ”uønsket” , har hun forklaret, at hun ikke ved, om dette var grunden til, at hun blev fyret. Hun tænker, at de vel har haft deres grunde til at fyre hende.

I første omgang tænkte hun ikke, at hun var blevet udnyttet. Man da hun så blev forevist nogle dokumenter af politiet, fik hun en følelse af, at det var hun. I dag tænker hun, at Tiltalte 1 og Person 1 havde adgang til hendes arbejdscomputer med hendes arbejdsmail, og at det på den baggrund er sandsynligt, at hun blev udnyttet.

Det er korrekt, at hun havde en advokat med i byretten. Hun husker ikke, om hun frygtede at komme til at inkriminere sig selv. Foreholdt at hun ifølge byrettens retsbog anmodede sig vidnefritaget bl.a. under henvisning hertil, har hun forklaret, at hun medbragte en advokat, fordi hun ville være sikker på, at hun forstod tingene rigtigt. Hun havde på daværende tidspunkt læst i pressen, at Vidne 1 var blevet dømt, men hun kan ikke huske, om dette også indgik i hendes begrundelse for at medbringe en advokat. Hun har mistet sin mand og lider af kraftigt hukommelsestab.

Vidne 13 har supplerende forklaret bl.a., at de mulige forfalskninger af hans underskrift ikke havde noget at gøre med Virksomhed ApS 10.

Vidne 25, tidligere person 3 var den bogholder, som han kendte bedst. Hans bedste vurdering er, at der var to-tre bogholdere i alt, måske fire. Tiltalte 1 blev mindre involveret efter overdragelsen til Virksomhed ApS 2.

Han har ikke vejledt nogen af Tiltalte 1's kunder om fordelene ved at eje et K/S i Danmark, men det har Tiltalte 1 formentlig gjort. Han har heller ikke deltaget i møder med eventuelle kunder, hvor de har talt om fordelene ved at oprette et K/S. Revisorer kan også redegøre om noget sådant, men det har han ikke gjort. Han vil ikke forholde sig til, hvilke fordele et russisk selskab kunne have ved at eje et dansk K/S. Han er ikke skatterådgiver og ved ikke, hvilken betydning et K/S har i forhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster. Han ved heller ikke, hvordan et K/S eventuelt kunne bruges til "asset protection".

I forhold til ejerne var der regler om hvidvask allerede den gang, selv om de var mindre omfattende end i dag. Han rekvirerede vedtægter, ejeroplysninger og gruppestrukturoplysninger. Han kiggede på, hvem de var. Når han reviderede flere gange, lavede han undersøgelserne flere gange, og hvis der var ejerskifte eller et skift af aktiviteter, kiggede han på det igen.

De ultimative ejere mødte han et antal gange, enten i Danmark eller i udlandet. Han går meget op i fysisk at møde ejerne. Han ville også møde administratorerne. Han ville gerne møde så mange så muligt. Han har mødt UBO'er i Ukraine. Tiltalte 1 var typisk også til stede. Person 14 i London mødte han uden Tiltalte 1. Person 14 kan have været en UBO, men var nok en provider, der repræsenterede en kunde via en fuldmagt og administrerede selskabet. Han vidste, at det var ejeren, når han mødte vedkommende, og de drøftede driften. De mødtes på konferencer eller i Danmark hos ham eller i Virksomhed ApS 2. Han har ikke været på nogen virksomheder.

Han aftalte prisen med Tiltalte 1, og senere var det Vidne 1. Vidne 1 var bogholder, men blev senere leder. Vidne 25, tidligere person 3 var den bogholder, som han havde mest at gøre med. Der var andre bogholdere i Virksomhed ApS 2, som han havde kontakt med, og muligvis også en, der sad et andet sted.

Bogføringsmaterialet kunne komme på russisk, og så bad han om at få det oversat. Det gjorde han også i forhold til bilagene.

Den nominelle direktør var Tiltalte 2. Han havde det formelle ansvar for bogføring, regnskab mv., hvor man som revisor blot skal angive, om man er enig eller ej. Det kan føre til et forbehold. Han har kun talt med Tiltalte 2 få gange, men talte ellers med Tiltalte 1 eller Vidne 1. Når han siger, at han talte med ledelsen, tænker han på dem eller ejeren i udlandet. Han ved ikke, hvorfor man havde Tiltalte 2 som direktør. Man kan sagtens have situationer, hvor man har den samme direktør i flere selskaber.

Hvis han så noget unaturligt, ville han skrive et forbehold, og så måtte andre tage sig af det, eksempelvis SKAT. Forinden rækker man ud til ledelsen, hvis man har spørgsmål. Hvis man ser et varelager skifte fra nul til flere millioner, uden at der foreligger regnskaber, ville han tale med Tiltalte 1, Vidne 1 eller en tredje på kontoret og efterspørge dokumentation. Han mødtes måske en gang i kvartalet med Tiltalte 1, hvor de talte om konkrete kunder, nye projekter og den slags. Han kan ikke genkende Tiltalte 1's beskrivelse af, at hun på møderne fik oplyst, om alt var, som det skulle være i de reviderede selskaber.

Han lavede revision og review. Revision er udtryk for en høj grad af sikkerhed og er den fineste påtegning, hvor et review bare er en gennemgang af materialet, men ikke en nærmere efterprøvning.

Det er korrekt, at der i forhold til Virksomhed K/S 11 blev foretaget revision med forbehold flere år i træk efterfulgt af et review i det sidste regnskabsår. Graden af sikkerhed er langt mindre ved review end ved revision. Man afgiver den erklæring, som lovgivningen siger. Hvis der ikke er krav om revision, kan man benytte et review eller en assistanceerklæring. Kunden kan kun bede om et review, hvis loven giver mulighed for det. Man kan godt skifte fra revision til review, hvis det er muligt i henhold til lovgivningen. Han kan ikke se, om aktivitetsniveauet var mindre det pågældende år med review end de foregående år. Man skal ned i arbejds papirerne for at konstatere det. Man kunne ikke tage forbehold ved review. Han kan ikke svare mere konkret uden at se bogføringen.

Han er ikke bekendt med situationer, hvor andre opstillede regnskaber, som de derefter påtegnede. Han lavede ikke regnskaber uden at lave revision samtidig.

Tiltalte 1, advokat Vidne 14 og han selv havde en snak vedrørende overdragelsen af Virksomhed ApS 1, men om det foregik præcis, som Vidne 14 har forklaret i byretten, husker han ej. Bogføringen var et frygteligt rod, hvor det var svært at få styr på Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2. Han husker ikke nærmere om de tre omhandlede regnskabsår.

Han vil ikke afvise, at forløbet frem til den fornyede værdiansættelse på 18.000 kr. kan have været som beskrevet af Vidne 14. Der kom måske nye bilag frem. Det var ret vanskeligt at fastsætte en værdi.

Han husker ikke, om han har ringet Vidne 14 op og spurgt, om han ville deltage i en sjov sag om et K/S. Han talte med Vidne 14 1-2 gange om ugen i den periode om mange sager, der også vedrørte andre sager end Tiltalte 1's. Han husker ikke en specifik sag med Person 68.

Ved opstart med en ny kunde kigger han på ejeren af K/S'et, og hvem der ejer ejeren. Han har ikke bemærket, at der var nogle selskaber som optrådte som kommanditister og komplementarer i flere selskaber, hvor de gik igen og byttede roller. Det, ville han synes, var usædvanligt.

Han kender Vidne 9, men husker ikke hvordan. Tiltalte 1 har nok introduceret ham. Han ved, hvem Vidne 10 er, og han er bekendt med, at hun overtog nogle enkelte af Tiltalte 1's kunder. Han husker et eller to selskaber, hvor hun var direktør, og hvor han derfor reviderede i stedet for Vidne 9. Der var ikke mange selskaber. Han kan ikke huske, om Tiltalte 1 var en del af det setup på det pågældende tidspunkt.

Der findes i dag en masse selskaber i Danmark, som servicerer udenlandske kunder ved at administrere deres danske selskaber. Det kan dreje sig om mange firmaer. Han kan ikke huske, om han dengang kendte andre provider-firmaer end Virksomhed ApS 1/Virksomhed ApS 2. Han kendte ikke Revisionsfirma 1 dengang. Han syntes ikke, at der var noget mærkeligt ved provider-konstruktionen.

De omhandlede selskaber kunne ligge på Cypern eller Cayman Islands. Det var der ikke noget påfaldende i dengang. Det var i hvert fald ikke usædvanligt, og han fandt det ikke unormalt, når han konstaterede de nationaliteter ved sine undersøgelser. Det var ikke odiøst dengang.

Han har ikke beskæftiget sig med skatterådgivning. Person 68 har åbenbart lavet et notat, og der var en del, som beskæftigede sig med skatteoptimering hos Revisionsfirma 3. Måske kunne der ligge skatteoptimering bag brugen af K/S'er, men det ved han ikke.

Ved gennemgangen af regnskaber og kontoudtog kunne det indberettes, hvis de så noget, der så mærkeligt ud. Tidligere var det meget få revisorer, der indberettede hvidvask. Det var typisk banker eller advokater, der indberettede. I 2006 var han meget usikker på en sag, som ligger udenfor dette kompleks, hvor han overvejede at indberette. I sagen med de forfalskede underskrifter indberettede han til politiet, men der kom ikke noget ud af det.

Det kørte glat i den periode, da Tiltalte 1 var leder. Hun var forretningsmæssigt orienteret, og hun tilbød ham forskellige opgaver. Vidne 1 var rodet og ustruktureret. Det var svært at arbejde sammen med hende og forstå hende. Han kunne kun tale med Tiltalte 1, og det gjaldt også den periode, hvor Vidne 1 var leder.

Virksomhed ApS 1/Virksomhed ApS 2 var en lille virksomhed, hvor man hjalp hinanden. Basisproduktet var administration af selskaber, og de ansatte havde forudsætningerne for at lave bogholderi. Han er ikke stødt på titlen "audit -supervisor" i den sammenhæng. Det kunne være en, som havde en forbindelse til en kunde.

Damerne fra Kiev kunne vist tale gebrokkent engelsk. Kontakten gik gennem Tiltalte 1. Han havde indtryk af, at de kendte hende rigtig godt arbejdsmæssigt. Han ved ikke, om de også var venner.

Efter forfalskningen af hans underskrift havde han ikke kontakt med Vidne 1 længere.

Han havde flest anpartsselskaber, men også K/S'er. Ved gennemgangen kiggede han bl.a. på kontoudtog. De kan være kommet fra Danske Bank. Udskrifter af kontoudtog er relevante. Ved revision laver man stikprøver, mens man ved review tager materialet, som

det er. Man lægger en plan for revisionen og gennemgår ikke alt. Der er ikke noget usædvanligt i, at der går nogle penge ud og ind. Hvis han på nogle kontoudtog kan se en stor aktivitet, er der ikke noget mærkeligt ved det, hvis der foreligger nogle fakturaer mv.

Han ved ikke, hvor udbredt brugen af K/S'er med udenlandske ejere var dengang, men det var almindeligt brugt.

Det er ikke et lovkrav at se ejerens eventuelle fabrik mv. i forbindelse med revision.

Den forfalskede underskrift var klippet ud et andet sted fra og derefter limet ind. Underskriftslinjen var skæv, og det var tydeligt at se, at underskriften var falsk.

Det var et selskab, hvor Person 6 havde underskrevet to regnskaber. Han har vist mødt Person 6 en enkelt gang.

Vidne 7 har han ikke mødt.

Hvidvaskreglerne er blevet strammet meget voldsomt siden gerningsperioden. I dag er udgangspunktet, at du ikke kan få noget igennem. Han oplever som konsulent, at det nærmest er umuligt at få en konto i en bank i dag for en udlænding. Panamapapirer udløste dette.

Han betragtede aldrig Tiltalte 2 som ledelsen i selskaberne. Han ved ikke, om han kendte HVL-registret eller vidste, om Tiltalte 2 var registreret i det.

Det var ikke mærkeligt, at de omhandlede K/S'er ikke indeholdt lønudbetalinger eller husleje. Aktiviteterne kunne jo foregå i udlandet. Der kunne være en managementaftale med en trader eller provider, hvor man hyrede folk eller fik folk til at håndtere ejendom mv. Holdingselskaber besidder en ejerandel i et andet selskab, som eksempelvis Virksomhed K/S 57, og aktiviteten foregår derfor andre steder. Aktiviteter i de omhandlede K/S'er var handel. Der kunne være faste udgifter til forsikring, rejseaktiviteter, providerfee mv.

Ved revision skal man sikre sig, at bogføringen er ajour, og om der er flere bankkonti i forskellige banker. Det er dog umuligt at kende alle bankkonti, hvis de er i forskellige lande.

Han er sikker på, at der var et antal faste omkostninger i K/S'erne.

Han ved ikke, hvornår man indførte ordningen med orientering af en tildelt direktør.

Vidne 24, tidligere Person 27 har forklaret bl.a., at han har en økonomiuddannelse fra universitetet. Hans speciale er udenlandsk handel. Han blev færdig med grunduddannelsen i 1998, men kandidatgraden fik han først i 2007-08. I 1998 blev han ansat i Estlands kommercielle bank. I 2000 blev den bank, hvor han var ansat, til Sampo Bank, der blev til Danske Bank i 2007. Han var leder af den afdeling, der havde med udenlandsk bankvirksomhed at gøre. Da Danske Bank overtog Sampo Bank, blev afdelingen større, fordi Danske Bank lavede ændringer, således at estiske privatkunder også blev en del af hans afdeling. Afdelingen bestod herefter af to dele. Senere blev afdelingen til en division. I 2008 blev banken til en filial af Danske Bank. Der var allerede en hvidvaskafdeling, da Danske Bank overtog Sampo Bank, men Danske Bank sørgede for at tilnærme beskyttelsen til de danske regler om KYC og AML. Der skete også en intensivering af de interne undersøgelser heraf (audits). Vægten var i den forbindelse på servicering af de udenlandske kunder. Der var en til to personer beskæftiget med hvidvaskkontrol i 2007-08. I 2011-12 var der fem til seks personer. Årsagen var, at compliancereglene blev strammet, bl.a. fra lovgivers side. Der skete ikke en integration mellem de estiske og danske IT-systemer. Planen var at integrere systemerne, men der var dårlige erfaringer fra Finland, og man udskød på den baggrund den fulde integration. Der skete derfor kun små sammenlægninger på IT-området, hvilket endvidere først var i 2015-16. Der blev afholdt nogle møder i Estland og Danmark, da Sampo Bank blev en del af Danske Bank. Det fortsatte gennem årene. Der blev også sendt rapporter fra Estland til Danmark. Der var tale om rapporter om planlagte aktiviteter, salgsplaner mv. Regnskab, Back-office mv. sendte også rapporter. Han havde indtryk af, at der blev rapporteret om hvidvask, men han sad ikke i den afdeling. Der var også en intern undersøgelse i København af hvidvask i Sampo Bank. Der var ikke nogen påtale fra dansk side af utilstrækkelig kontrol fra Sampo Banks side. Danske Bank aflagde kontrolbesøg hver måned i Estland, men det drejede sig ikke kun om hvidvask, men om alle dele af bankens virksomhed. Han har selv været til stede ved nogle af disse møder og har oplevet folk fra hvidvaskafdelingen redegøre for deres arbejde. De danske kolleger var tilfredse med måden, det foregik på i Sampo Bank. Det blev ofte fremhævet, at det var vigtigt at kende den reelle ejer.

Hvis et udenlandsk selskab i 2008 ønskede at oprette en konto i banken, skulle selskabet præsentere forskellige former for dokumentation. Det drejede sig om firmaets vedtægter, antallet af ansatte mv. Man skulle oplyse navnet på direktøren og fremlægge registreringsbeviset, korporative dokumenter mv. Man kunne aflevere disse dokumenter i Estland eller i en anden filial af Danske Bank et sted i verden. Når dokumenterne kom til den udenlandske afdeling, blev de undersøgt grundigt. Hvis alt var i orden, kom papirerne til en kunderådgiver, som var ansat i banken. Denne skulle undersøge kundens baggrund og årsagen til, at vedkommende ønskede at oprette en konto. Risikoen ved at give kunden en konto blev vurderet. Samtidig blev det undersøgt, om kunden var pålagt sanktioner eller lignende. Hvis alt så fint ud, blev informationerne sendt videre til et kundeudvalg (komite), hvor der var repræsentanter fra forskellige enheder i banken, herunder en repræsentant fra afdelingen for udenlandske kunder. Udvalget skulle vurdere, om kontoen måtte oprettes, og træffe beslutning herom. Efterfølgende skete der en 3-månederskontrol ved kunderådgiveren for at undersøge, om kunden levede op til den information, som man havde givet i forbindelse med oprettelsen af kontoen. Rådgiveren skulle i øvrigt monitorere kundens aktiviteter. Der skulle mindst en gang om året være et fysisk møde med kunden, og man skulle gemme information herom (et referat) på kundens mappe, hvor der i øvrigt lå relevante oplysninger om kunden. I hans afdeling var der også en årlig plan for kontrol.

Han kender Tiltalte 1 og lærte hende at kende i starten af 00'erne. Hun bad banken om forskellige tjenester, som de var villige til at yde. Det bestod nærmere bestemt i at skaffe nye kunder til banken. Han mener, at de mødtes til en conference, hvilket førte til, at de indgik en kontrakt om levering af bankydelser. Det var meget almindeligt i de år, at banker indgik aftaler om, at visse selskaber skaffede bankkunder. Selskaberne benyttede ofte flere banker. Bankerne var glade for at modtage kunder via pålidelige samarbejdspartnere. Der blev holdt en del konferencer mv. i den periode med henblik på at bringe sådanne selskaber og banker sammen. En samarbejdspartner kunne deltage i udvalgsarbejdet (komiteen) i banken. Tiltalte 1 deltog ikke heri. Hvis en partner havde skaffet en kunde, modtog partneren betaling, hver gang kunden benyttede sig af en tjeneste. Det blev senere afskaffet. Partnerens adgang til at bekræfte dokumenter blev også afskaffet, men han husker ikke hvornår. Det foregik i hvert fald frem til 2008. Årsagen til afskaffelsen var en risikoanalyse. Deres interne risikoniveau blev højere, og de blev mere kritiske. Det var ikke Danske Bank i Danmark, men dem selv, der traf denne beslutning. Tiltalte 1 skaffede kunder til dem, men han husker ikke det præcise antal. KYC blev også overholdt her, og hendes kunder blev vurderet som alle andre kunder. Han husker ikke, at der var

problemer forbundet med Tiltalte 1's kunder. Hans oplevelse var, at Tiltalte 1 selv havde foretaget undersøgelser, før hun henviste kunden. Hun kom med kunder, som hun kendte godt, og hun gjorde tingene helt rigtigt. Han er bekendt med kontoret i Moskva. Repræsentationen her lavede kontrol og analyse af kunderne. De modtog dokumenter, som skulle sendes til Estland og modtog dokumenter fra Estland. De kommunikerede med potentielle kunder og undersøgte risici. Banken havde ikke givet Tiltalte 1 mulighed for at kunne følge med i kundernes bankaktiviteter, men den enkelte kunde kan have givet hende adgang. Han er dog ikke bekendt med en sådan ordning. Han husker Virksomhed ApS 1. Der blev lavet en samarbejdsaftale med selskabet. Han husker ikke, hvornår aftalen blev indgået, men den blev afsluttet i sommeren 2015. Baggrunden var, at banken ændrede sin strategi og droppede at have udenlandske kunder. Afdelingen for udenlandske kunder blev lukket i december 2015. Det kan godt passe, at aftalen med selskabet blev indgået i 2008, men der var forskellige varianter af sådanne aftaler. De havde også et samarbejde før 2008. Tiltalte 1 fik ikke kun betaling for at skaffe kunder til banken, men også nogle procenter af betalingerne eller investeringerne. Han husker en faktura fra 2010 fra Virksomhed ApS 1 til banken. I 2009 besluttede man at købe ydelser forbundet med kundekontrol fra tidligere samarbejdspartnere, da man lukkede lokale afdelinger. Virksomhed ApS 1 var en af disse samarbejdspartnere. De modtog hver måned en faktura fra selskabet. Virksomhed ApS 1 håndterede primært kunder fra Moskva, men der kan også have været kunder fra andre byer. Tiltalte 1's primære kontaktperson hos Sampo Bank skiftede undervejs. Han kommunikerede selv en del med Tiltalte 1. Hun kommunikerede også direkte med Moskva-kontoret.

At fakturaerne fra Virksomhed ApS 1 skulle være fiktive og i stedet vedrøre betaling for udgifter i forbindelse med Moskva-kontoret, siger ham ikke noget. Han kender heller ikke til, at Danske Bank ikke måtte vide noget om kontorets fortsatte eksistens.

Ham bekendt omfatter den rejste tiltale mod ham ikke de selskaber, som Tiltalte 1 har henvist til ham. Tiltalte 1's navn fremgår ikke af nogen sammenhæng i straffesagen mod ham.

Person 18 var ansat i hans afdeling. Hun var kunderådgiver og ansvarlig for kunderelationer generelt. De beskæftigede sig ikke med selskabsadministration, men de kan godt have henvist kunder til en samarbejdspartner. Han ved ikke, hvorfor Person 18 har fremgået af korrespondance om selskabsadministration.

Han har den 10. februar 2021 afgivet en skriftlig udtalelse om sit samarbejde med Tiltalte 1. Det fremgår heraf, at Tiltalte 1 ikke modtog betaling for nye kunder.

Samarbejdsaftalen med Tiltalte 1 omtaler ham bekendt betaling. Det, som han har udtalt sig om i dag, er generelt og vedrører de samarbejdspartnere, som banken i almindelighed havde. Tiltalte 1 havde ikke indflydelse på, om et selskab kunne blive kunde i banken. Det var komiteen, der besluttede dette. Hun havde heller ikke indflydelse på, hvad der skete med kunden efterfølgende.

Sampo Bank havde et repræsentationskontor i Moskva og havde haft det siden 1990'erne. De hjalp med KYC. De håndterede kunderne, svarede på spørgsmål, undersøgte dokumenter mv. De åbnede ikke konti eller monitorerede kunder. Det passer, at Person 19 og Person 26 var ansat der. Kontoret var en del af hans afdeling. Det blev på et tidspunkt overdraget til Virksomhed ApS 1. Det var i 2009. Banken mente ikke, at den havde brug for et repræsentationskontor i Moskva. Man overvejede at åbne en egentlig filial i Moskva, idet de russiske myndigheder ikke tillod, at man blev ved med at have kontoret i Moskva. Han ved ikke, om det var Sampo Bank eller Danske Bank, der besluttede at lukke kontoret, men begge parter vidste det, og de må også have vidst, at Virksomhed ApS 1 overtog kontoret. Der var ikke en egentlig aftale om overtagelsen. Både kontoret og de to medarbejdere blev overtaget. Tiltalte 1 betalte dem herefter løn. De fik dog også et vederlag fra banken for visse ydelser.

Han har måske mødt Tiltalte 2 en enkelt gang på kontoret hos Virksomhed ApS 1.

Vidne 25, tidligere person 3 har forklaret bl.a., at hun har været ansat i Virksomhed ApS 1, men at det er mange år siden. Hun stoppede i 2012 efter at være startet i 2009/2010. Hendes stillingsbetegnelse var supervisor. Hun var forbindelsesled mellem kunderne og de danske revisorer. Hun forberedte al dokumentation i den forbindelse. Hun blev ansat af sin kusine, Tiltalte 1. Inden da var hun uden job. I forbindelse med årsregnskaberne indhentede hun dokumentation fra kunderne. Det var bankoplysninger mv., som blev sendt til revisorerne. I slutningen af 2012 solgte Tiltalte 1 sit selskab, og de havde derefter ikke arbejdsmæssig kontakt. Inden da havde de alene kontakt via computer. Hun lavede ikke regnskaber for kunderne. Hun undersøgte kun indholdet af dokumenterne, som skulle sendes videre til revisorerne. Det var fakturaer og forskellige bankdokumenter. KYC var der ikke noget af dengang. Det kom først til senere, men hun kan ikke huske hvornår. Hun

blev fyret fra selskabet i 2012. Det skete fra den ene dag til den anden. Det skete i forbindelse med en omstrukturering. Det var den nye ejer, Person 7, der fyrede hende. Begrundelsen var, at de ville formindske udgifterne. Tiltalte 1 havde ikke en rolle i selskabet, efter at hun havde solgt det. Hun har mødt Person 7 to gange i forbindelse med konferencer, men hun kender ham ikke. Hun ved ikke, hvorfor han købte selskabet. Salget af selskabet fik den konsekvens for kunderne, at regnskaberne ikke blev indgivet rettidigt. Der var kunder, som var nødt til at lukke deres selskaber af den grund. Hun husker ikke navnet Vidne 11, men Vidne 13 har hun mødt til klientkonferencer. Vidne 9 har hun også samarbejdet med. Revisorerne har, som hun husker det, ikke gjort opmærksom på problematiske forhold i forhold til kunderne, og de har ikke opfordret dem til at afbryde bestemte kundeforhold. Formålet med at benytte danske K/S'er var bl.a. "asset protection". Det kan være svært at bevare aktiver i Rusland, fordi man har en erhvervslovgivning, der gør det nemt for myndighederne at lukke selskaber. Der var et kontor i Moskva, som var repræsentant for Danske Bank, hvor kunder kunne aflevere dokumenter.

Hun modtog løn fra Virksomhed ApS 1 via en konto i en bank i Litauen. Det var en akkordløns baseret på antallet af kunder. Tiltalte 1 var hendes chef. Hun lavede ikke bogføring, og hun havde ikke adgang til kundernes netbank. Hun modtog kontoudtog, som blev sendt til revisorerne. Hun skulle ikke se, hvor pengene kom fra. Hun modtog enten regnskaber fra kunderne, eller også modtog hun bogføringsmateriale, som revisorerne skulle bruge til at lave regnskaber. Hun undersøgte ikke materialet nærmere, men sendte det videre, når hun havde konstateret, at det var de rigtige dokumenter. Hun har ikke en bogføringsuddannelse. Materialet fra kunderne kom online via mail. Ofte sendte de også udskrifter af hjemmesider med, hvor hun kunne se, hvad de lavede. Hun skulle ikke kontrollere det. Det blev ikke sendt videre til revisorerne. Revisorerne har ikke haft kritiske spørgsmål til kunderne. De har alene efterlyst forskellige papirer. Ved siden af sit arbejde i Virksomhed ApS 1 administrerede hun en tandlægepraksis. Hun har ikke sendt kunder til Tiltalte 1. Hun vidste ikke, at selskabet kom til at hedde Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) senere. Hun arbejdede først for Tiltalte 1, og da selskabet blev solgt, arbejdede hun for den nye ejer. Efter salget af selskabet arbejdede hun ikke længere for Tiltalte 1, som ikke måtte beskæftige sig med danske selskaber i fem år efter salget. Hun har heller ikke arbejdet med udenlandske selskaber sammen med eller for Tiltalte 1. Virksomhed Ltd. 8 var hendes selskab, og det blev brugt til at modtage løn fra Virksomhed ApS 1. Selskabet var måske registreret på nogle øer. Tiltalte 1 hjalp hende med at etablere selskabet. Hun

havde selskabet til 2013. Hun har ikke arbejdet sammen med Tiltalte 1 i Virksomhed Ltd. 8, og Tiltalte 1 havde ikke adgang til selskabets bankkonto. Det havde konto i Letland. Hun ved ikke, om det også havde en konto i Schweiz. Hun er ikke bekendt med, om Tiltalte 1 har haft en fuldmagt til en sådan konto. Hun har ikke beskæftiget sig selskabet efter 2013. Hun kender Vidne 10, men de har ikke arbejdet sammen. Foreholdt faktura af 18. september 2019 fra Virksomhed Ltd. 8 og faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS har hun forklaret, at hun ikke har set dem før. Der skete ikke noget med Virksomhed Ltd. 8, da hun stoppede med at bruge selskabet. Hun kan ikke huske, om det blev lukket. Myndighederne lukker automatisk selskaber, som ikke bliver brugt. Virksomhed Ltd. 13 siger hende ikke noget. Hun arbejdede ca. et år for den nye ejer af Virksomhed ApS 2, før hun blev opsagt. Person 55 er hendes mand. Han arbejdede i Rusland og ville gerne ekspandere internationalt. Derfor blev han direktør i Danmark. Han bad Tiltalte 1 om at få et selskab i Danmark, og hun lånte ham et, men det lykkedes ikke at ekspandere, og selskabet blev derfor lukket.

Person 88 har forklaret bl.a., at det er korrekt, at han har afgivet forklaring om Virksomhed K/S 26 til politiet den 12. januar 2022. Foreholdt dokument stemplet den 9. august 2011 af Person 102, Sampo Bank, hvori det anføres, at han er reel ejer af Virksomhed K/S 26, har han forklaret, at det ikke er ham, der har udfyldt eller underskrevet dokumentet. Foreholdt en kopi af et pas ligeledes stemplet samme dag af Person 102, Sampo Bank, har han forklaret, at det ser ud som en kopi af hans tidligere pas. Han har ikke været inde i en bank og underskrive noget. Han var nominel ejer af Virksomhed K/S 26, hvilket vil sige, at han ikke havde noget ansvar eller kunne foretage sig noget i det selskab. Han havde ikke adgang til bankkonti mv. Han blev nominel ejer, fordi han i 2010 eller 2012 havde en bekendt, der arbejdede med bankvirksomhed, og han tilbød ham, at han kunne blive repræsentant for et udenlandsk selskab i Rusland. Han har senere fundet ud af, at han har været nominel ejer for flere selskaber, men det vidste han ikke dengang. Den rigtige ejer var efter hans opfattelse en person ved navn Person 97. Den pågældende var russisk statsborger, men havde længe boet i Estland. Vidnet afleverede på et tidspunkt kopi af sit pas til nogle af Person 97's assistenter, men han ved ikke, om han også afleverede selve passet.

Adressen "Adresse 21" ligger i Skt. Petersborg. Her havde Virksomhed K/S 26 adresse, og han har været der. Det var en samling af små virksomheder, der havde adresse der. Virksomhed K/S 26 havde 25 kvadratmeter. Han mødte ingen udover

Person 97. Person 97 havde nogle dokumenter, som vidnet blev bedt om at underskrive. Det var ikke ret mange. Foreholdt første side af en kontrakt mellem Virksomhed K/S 26 og Virksomhed LLP af 14. januar 2015 har han forklaret, at den anførte underskrift minder meget om hans underskrift. På kontraktens sidste side, ser det dog ud som om, underskriften blot er sat ind. Det gælder også for andre dokumenter. Han husker kun at have skrevet under på de oprindelige stiftelsesdokumenter. Han husker en Person 102 fra Sampo Bank, som har deltaget i nogle møder. Der var møder med Sampo Bank og en bank fra Litauen (Australis). Han skrev under på enkelte papirer i den forbindelse, men husker ikke hvilke. Det drejede sig om oprettelse af konti. Efterfølgende havde han ikke noget med bankerne at gøre. Hans indsats som nominel direktør blev honoreret i form af en enkeltbetaling på 100 dollar.

Han er uddannet i militæret. Efterfølgende har han taget en juridisk uddannelse og er nu advokat i Skt. Petersborg. Det har han været siden 2021. Han kender selskabet Udenlandsk virksomhed 2. Der har han også været nominel direktør. Har er draget til ansvar vedrørende dette selskab i Rusland. Person 97 håndterede ligeledes dette selskab og tog sig af alt det bankmæssige, mens en person ved navn Person 103 tog sig af toldlogistikken. Han kender ikke Tiltalte 1 eller Vidne 1 eller Tiltalte 2.

Person 102 var mellemstor af bygning og europæisk af udseende. Hun var meget pænt klædt. Han kan ikke huske, hvor mange gange han har mødt hende. Han ved ikke, om hun repræsenterede Sampo Bank. Han ved heller ikke, om det er hende, der har taget en kopi af hans pas. Det kan være en anden, som har taget kopien. Han kan godt have mødtes med Sampo Bank den 9. august 2011. De mødtes ikke kun med Sampo Bank, men også andre banker. Det skete i Skt. Petersborg. Han har selv skrevet under på sit pas.

Underskriften ligner underskriften på et dokument stemplet den 9. august 2011 af Person 102, Sampo Bank. Foreholdt blanket stemplet af Person 104 den 19. august 2011 har han forklaret, at det ikke ligner hans underskrift. Person 104 siger ham dog et eller andet. Han kan have underskrevet dokumentet på et møde med banken i Skt. Petersborg. Navnet Person 105 siger ham ikke noget, og han husker ikke et møde med Sampo Bank i februar 2014, men der har været flere møder med Sampo Bank, og der kan derfor også have været et møde på det tidspunkt. Foreholdt sidste side af en kontrakt af 5. november 2012 mellem Virksomhed K/S 26 og Virksomhed LLP har han forklaret, at den anførte underskrift ser ud som om, den er indsat elektronisk. Foreholdt

tillæg af 5. november 2012 har han forklaret, at den heri anførte underskrift ser anderledes ud end den i kontrakten af samme dag.

Personlige oplysninger

Tiltalte 1 har om sine personlige forhold forklaret, bl.a. at hun kom til Danmark i 1994-95 og blev dansk statsborger i 2001. Hun har i dag kun dansk statsborgerskab. I 2017 flyttede hun til England sammen med sin mand, Person 1, og deres fælles datter, Person 106. Familien flyttede til England, fordi Person 1 var blevet tilbudt sit drømmejob som computerspildesigner. De bosatte sig i en lille by i nærheden af By 8 og blev med det samme tilmeldt det britiske folkeregister. Person 1 og Person 106 bor fortsat i England, og Person 1 er stadig ansat i samme stilling. Hun blev første gang opmærksom på, at der var en sag mod hende i Danmark, da britisk politi besøgte hende en aften i 2020, ca. tre år efter flytningen til England. Flytningen havde derfor ingen sammenhæng med nærværende sag.

I perioden 2017-2020 har familien besøgt Danmark 11 gange. Det er rigtigt, at hun ikke ønskede frivillig udlevering, men at de britiske domstole skulle tage stilling til, om der var grundlag herfor. Det var midt i coronapandemien, så alt blev meget forsinket. Mens hun afventede de britiske domstoles afgørelse, havde hun fodlænke på. Dette stod på i ca. halvandet år. Der var restriktioner vedrørende hvor og i hvilke tidsrum, hun kunne færdes uden for hjemmet. Det er korrekt, at hun også stillede kaution i England frem til udleveringen. Som hun husker det, udgjorde kautionen omkring 75.000 pund. Da udleveringssagen var afgjort, og hun skulle flyve til Danmark, mødte hun selv op i Heathrow lufthavn, hvor hun henvendte sig til en politibetjent. Efter ankomsten til Danmark blev hun fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet, og hun har i dag været fængslet i fire år, to måneder og tre dage, hovedsagelig i Jyderup Fængsel.

Som arrestant har hun adgang til en halv times telefonkontakt med sin familie om ugen. Den daglige omdeling af breve har ikke fungeret siden årsskiftet, så hun og familien sender ikke længere breve til hinanden. Hendes datter, der i dag er 16 år, blev i 2023 diagnosticeret med Udeladt og er i dag tilknyttet børne- og ungepsykiatrien i England. Under et besøg hos tiltalte i fængslet i 2023 fik hun et panikanfald på grund af de låste døre, og hun har efter anbefaling fra sin britiske psykiater ikke besøgt tiltalte i fængslet siden. Udeladt. I fængslet er der to-tre ugers ventetid på lægekontakt.

Tiltalte 2 har om sine personlige forhold forklaret bl.a., at hans søn nu er 16 år. Hans datter er gravid igen. Udeladt SIRI har ikke kontaktet ham vedrørende en ophørssag om opholdsgrundlaget i Danmark.

Tiltalte 1 har været frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlag

Straffemyndighed

Straffelovens § 6, nr. 1, og § 9, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, lyder således:

- ” § 6. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages
- 1) i den danske stat,
 - 2) ...
 - 3) ...

...

§ 9. Handlinger anses for foretaget, hvor gerningsmanden befandt sig ved handlingens foretagelse. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Forsøgs- og medvirkenshandling er anses for foretaget i den danske stat, hvis gerningsmanden befandt sig her i landet ved handlingens foretagelse, uanset om lovovertrædelsen fuldbyrdes eller tilsigtes fuldbyrdet uden for den danske stat.

Stk. 4. Når en del af en lovovertrædelse er begået i den danske stat, anses lovovertrædelsen i sin helhed for at være begået her i landet.”

Bestemmelserne, der trådte i kraft den 1. juli 2008 og dermed forud for gerningsperioden i denne sag, blev indsat ved lov nr. 490 af 17. juni 2008 (Dansk straffemyndighed) som led i en samlet revision af straffelovens regler om dansk straffemyndighed. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget (lovforslag nr. L 16 af 28. november 2007, specielle bemærkninger ad § 1, nr. 1) anføres vedrørende § 9 bl.a.:

” Til § 9

Den foreslåede bestemmelse vedrører lokalisering af strafbare handlinger, dvs. spørgsmålet om hvor sådanne handlinger anses for at være begået, og dermed hvortil handlingerne har stedlig tilknytning. Forslaget til stk. 1, 3 og 4 er nye, mens forslaget til stk. 2 med visse ændringer viderefører den gældende bestemmelse i straffelovens § 9 om virkningsprincippet.

Forslaget til § 9 regulerer nærmere, hvornår en lovovertrædelse kan anses for foretaget her i landet eller i udlandet, og bestemmelsen har således betydning for afgørelsen af, om retsforfølgning her i landet skal ske på grundlag af forslaget til straffelovens § 6 om handlinger foretaget inden for den danske stat eller på grundlag af forslaget til straffelovens § 7, § 7 a, § 8, § 8 a eller § 8 b om handlinger foretaget uden for den danske stat.

Med det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, fastslås det udtrykkeligt i loven, at handlinger skal anses for foretaget, hvor gerningsmanden befandt sig ved handlingens foretagelse. Gerningsmandens handlinger i strid med lovgivningen skal således som udgangspunkt lokaliseres til dette sted. ...

Hvis en handling (eller virkning, jf. herved nedenfor om det foreslåede *stk. 2* om virkningsprincippet) efter forslaget til *stk. 1* kan lokaliseres til Danmark, vil dansk straffemyndighed skulle støttes på forslaget til straffelovens § 6. ...

Der foreslås som *stk. 3* en ny bestemmelse om lokalisering af forsøgs- og medvirkenshandlinger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forsøgs- og medvirkenshandlinger skal anses for foretaget i den danske stat, hvis gerningsmanden befandt sig her i landet ved handlingens foretagelse (jf. herved også det foreslåede *stk. 1*). Med forslaget tydeliggøres, at dette også gælder, selv om lovovertrædelsen fuldbyrdes eller tilsigtes fuldbyrdet uden for den danske stat.

Dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- eller medvirkenshandlinger foretaget her i landet med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i udlandet skal herefter støttes på territorialprincippet, jf. forslaget til straffelovens § 6.

Retsforfølgning vil således kunne ske, uanset om gerningsmanden har tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv.

Retsforfølgning vil endvidere ikke være betinget af, at forsøgs- og medvirkenshandlingerne (eller det fuldbyrdede forhold) er strafbare efter lovgivningen i det land, hvor fuldbyrdelsen er indtrådt/tilsigtet indtrådt.

Spørgsmålet om dansk straffemyndighed i forhold til forsøgs- og medvirkenshandlinger med tilknytning til udlandet er alene relevant, hvis de pågældende handlinger er strafbare efter dansk ret (jf. herved bl.a. straffelovens §§ 21-24 om de generelle betingelser for at pålægge straf for forsøg og medvirken). I tilfælde, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling er foretaget i Danmark med tilsigtet eller indtrådt fuldbyrdelse i udlandet, vil strafansvar for forsøg og medvirken alene kunne komme på tale i forhold til danske straffebestemmelser, der også skal iagttages i udlandet (dvs. straffebestemmelser, som har eksterritorial gyldighed og således også omfatter handlinger foretaget uden for den danske stat). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til *stk. 4* nedenfor for så vidt angår den situation, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling har ført til fuldbyrdelse i udlandet.

...

Der foreslås som *stk. 4* en ny bestemmelse, hvorefter en lovovertrædelse i sin helhed skal anses for begået i den danske stat, når (blot) en del af lovovertrædelsen er begået her i landet.

Det foreslåede stk. 4 tager bl.a. sigte på tilfælde, hvor en forsøgs- eller medvirkenshandling, der er foretaget her i landet, rent faktisk har ført til fuldbyrdelse i udlandet.

Med forslaget fastslås, at der på grundlag af forslaget til straffelovens § 6 i disse tilfælde vil kunne ske retsforfølgning her i landet for hele det fuldbyrdede forhold og ikke kun for forsøgs- eller medvirkenshandlingen. Bestemmelsen vil bl.a. indebære, at en person vil kunne retsforfølges for fuldbyrdet manddrab (straffelovens § 237) og ikke kun for forsøg på manddrab, hvis vedkommende her i landet har forberedt et drab, men rent faktisk udført drabet i udlandet.

Strafansvar for det fuldbyrdede forhold vil efter forslaget ikke være betinget af, at forholdet (eller forsøgs-/medvirkenshandlingen) er strafbart i det pågældende land uden for Danmark. I forhold til forsøg og medvirken her i landet, der har ført til fuldbyrdelse i udlandet, forudsætter strafansvar derimod som efter gældende ret, at der er tale om forsøg eller medvirken i forhold til et strafbart forhold omfattet af en dansk straffebestemmelse, der også skal iagttages i udlandet (dvs. har eksterritorial gyldighed).”

Straffehjemmel

Hæleribestemmelsen i straffelovens § 290 havde ved gerningsperiodens begyndelse den 23. december 2008 følgende ordlyd:

” § 290. For hæleri straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 6 år, når hæleriet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Stk. 3. ...”

Bestemmelsen, hvis stk. 1 er uændret frem til i dag, blev indsat i straffeloven ved lov nr. 465 af 7. juni 2001 (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning). I lovforslaget hertil (lovforslag nr. L 194 af 21. marts 2001), der byggede på to delbetænkninger afgivet af det såkaldte ”Brydensholt -udvalg” , anføres i de almindelige bemærkninger bl.a.:

”2.2. Udvalgets vurdering af retstilstanden

...

Udvalget har overvejet, i hvilket omfang førforbrydelsen skal være identificeret. Med den nugældende opdeling af hæleriforholdene skal førforbrydelsen være identificeret tilstrækkeligt til, at det f.eks. er klart, om den falder ind under straffelovens § 191 a om narkotikakriminalitet eller er en berigelsesforbrydelse, der er omfattet af straffelovens § 284, eller er en af de af straffelovens § 300 c omfattede forbrydelser.

Udvalget finder, at hæleri er en selvstændig lovovertrædelse og ikke en form for medvirkensansvar. Det afgørende for bestemmelsens anvendelse på samme måde som ved den nugældende hæleribestemmelse i straffelovens § 284, hvor det skal bevises, at førforbrydelsen er omfattet af bestemmelsen, men ikke, hvilken af de nævnte førforbrydelser der er tale om er, at der kan føres bevis for, at udbyttet stammer fra en førforbrydelse og ikke fra lovlig virksomhed.”

Ved lov nr. 1549 af 21. december 2010 med ikrafttræden den 1. januar 2011 (Skærpede straffe for hæleri og etablering af tæt samarbejde om udveksling af oplysninger mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet i forbindelse med dømtes løsladelse (KSP-samarbejdet)), blev bestemmelsen i § 290, stk. 2, ændret til sin nugældende ordlyd, derved at der efter »erhvervsmæssige« indsattes: »eller professionelle«.

Straffelovens nugældende § 290 a om hvidvask er sålydende:

” § 290 a. For hvidvask straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 8 år, når hvidvasken er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.”

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 711 af 8. juni 2018 (Selvstændig bestemmelse om hvidvask) med ikrafttræden den 1. juli 2018. Af bemærkningerne hertil (lovforslag nr. L 147 af 21. februar 2018, almindelige bemærkninger) fremgår bl.a.:

”2.2.1.2. Hvidvaskning som begreb blev så vidt ses første gang brugt i dansk lovgivning i lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, der gennemførte Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge. Kommissionens oprindelige forslag (KOM(1990) 106 endelig udg.) brugte i den danske tekst udtrykket »renvaskning af penge«.

I 2006 blev der vedtaget en ny lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (lov nr. 117 af 27. februar 2006). Det fremgår af forarbejderne, at ændringen fra »hvidvaskning af penge« til »hvidvask af udbytte« havde sammenhæng med, at der foresloges en

hvidvaskdefinition, der svarede til hæleribestemmelsen i straffelovens § 290, og at »hvidvaskning af penge« også i den gældende lov var defineret som dispositioner over »formuegoder« - et begreb, der i hvidvaskdirektivet var defineret som aktiver af enhver art. Endvidere var det nu almindeligt at tale om »hvidvask« og »hvidvaskloven« og ikke om »hvidvaskning« og »hvidvaskningsloven«. Der henvises til Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 1331.

I 2017 blev der igen vedtaget en ny lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (lov nr. 651 af 8. juni 2017), hvor »hvidvask af udbytte« i titlen på den tidligere lov blev ændret til »hvidvask«. I lovens enkelte bestemmelser anvendes som oftest ligeledes »hvidvask«, men i nogle tilfælde dog synonymt hermed »hvidvask af penge« eller »hvidvask af udbytte«. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Sammenfattende har udtrykkene »hvidvaskning af penge«, senere »hvidvask af penge« og nu blot »hvidvask« været anvendt i dansk lovgivning til at betegne modtagelse af eller bistand til at sikre udbyttet fra en strafbar handling. På engelsk anvendes synonymt hermed »money laundering«.

2.2.1.3. Når bortses fra såkaldt selvhvidvask, er anvendelsesområdet for straffelovens hæleribestemmelse og hvidvasklovens forebyggende foranstaltninger mod hvidvask i dag det samme.

Hvidvasklovens hvidvaskdefinition bygger på et EU-direktiv og kan derfor ikke indskrænkes.

Danmark er også internationalt forpligtet til at kriminalisere de handlinger, som er omfattet af den gældende hæleribestemmelse. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at kriminaliseringsforpligtelsen opfyldes gennem forskellige strafbestemmelser. Der er således eksempelvis ikke noget til hinder for at opdele den gældende hæleribestemmelse i en ny smallere hæleribestemmelse og en ny selvstændig hvidvaskbestemmelse.

Hæleribestemmelsen er i dag meget bred og omfatter således en række forskelligartede handlinger, der også typisk har forskellige primære formål.

Ved nogle former for hæleri er det primære formål typisk at bistå gerningsmanden til forfærdelsen med at realisere udbyttet, eksempelvis ved at købe eller bistå med at afhænde stjalne genstande. Ved andre former for hæleri er det primære formål derimod typisk at skjule udbyttets ulovlige oprindelse.

Særligt hvor genstanden for hæleriet er penge, der i princippet allerede er direkte omsætbare, vil formålet med hæleriet typisk være en ekstraordinær handling, som i det væsentlige har til formål at skjule udbyttets oprindelse.

Navnlig når genstanden for hæleri er penge, være sig kontanter eller et kontoindestående, involverer hæleriet typisk også andre aktører end mere traditionelt tingshæleri, og hæleri med hensyn til penge kan også potentielt

være langt mere omfattende, end hvad der i praksis vil være tilfældet for hæleri med hensyn til eksempelvis stjålne genstande.

En selvstændig hvidvaskbestemmelse, der ikke omfatter hele den gældende hæleribestemmelse, vil give mulighed for at sætte særligt fokus på de former for hvidvask, hvor der potentielt er større risiko for, at udbytte af kriminalitet typisk via det finansielle system kanaliseres ind i lovlig erhvervsvirksomhed med de deraf følgende negative konsekvenser.

Det er på den baggrund vurderingen, at det vil være hensigtsmæssigt at udskille en del af den gældende hæleribestemmelse i en ny selvstændig hvidvaskbestemmelse i straffeloven.

En sådan ny selvstændig hvidvaskbestemmelse bør omfatte håndtering af udbytte i penge, som enten konverteres, eksempelvis til en anden valuta, eller overføres til et andet land eller til en anden person.

Bestemmelsen bør også gælde, når et udbytte i andet end penge er blevet omsat i penge og dernæst konverteres eller overføres som nævnt. Bestemmelsen bør derimod ikke omfatte den første konvertering af et udbytte i andet end penge til penge. Bestemmelsen bør heller ikke omfatte den blotte modtagelse, anvendelse, opbevaring eller transport af penge, medmindre pengene også enten konverteres eller overføres til et andet land eller en anden person. Forslaget har den konsekvens, at begrebet »hvidvask« fremover vil have forskellig betydning i straffeloven og hvidvaskloven. Hvidvasklovens anvendelsesområde vil således fremover omfatte såvel hvidvask som hæleri i straffelovens forstand.

...

2.2.3. Strafferammerne

2.2.3.1. Den almindelige strafferamme for hæleri svarer i dag til den almindelige strafferamme for en række berigelsesforbrydelser, herunder tyveri, underslæb, bedrageri, mandatsvig, afpresning og skyldnersvig, jf. straffelovens § 285, stk. 1.

Justitsministeriet finder, at den almindelige strafferamme for den foreslåede selvstændige hvidvaskbestemmelse ligesom den gældende hæleribestemmelse bør være den samme som den almindelige strafferamme for berigelsesforbrydelser, dvs. bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

2.2.3.2. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen for hæleri stige til fængsel i 6 år, hvilket svarer til strafferammen for tyveri, afpresning og åger af særligt grov beskaffenhed, jf. § 286, stk. 1.

Strafferammen for flere andre berigelsesforbrydelser, herunder underslæb, bedrageri, mandatsvig og skyldnersvig, af særligt grov beskaffenhed går imidlertid op til 8 års fængsel, jf. § 286, stk. 2. Det samme gælder overtrædelser af særligt grov karakter af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen, jf. § 289, stk. 1.

Efter den foreslåede selvstændige hvidvaskbestemmelse kan hvidvask finde sted med hensyn til alle førforbrydelser, der har givet et økonomisk udbytte i penge eller andre formuegoder af økonomisk værdi, som efterfølgende er omsat i penge. Hvidvask efter den foreslåede bestemmelse er en økonomisk forbrydelse, der afhængig af de nærmere omstændigheder kan være lige så alvorlig som de alvorligste ikke-voldelige økonomiske forbrydelser i øvrigt. Hertil kommer, at det i retspraksis er forekommet, at hæleri i form af konvertering af penge, hvilket fremover vil være omfattet af den foreslåede selvstændige hvidvaskbestemmelse, er blevet straffet med det gældende maksimum efter hæleribestemmelsen på 6 års fængsel.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at den øvre strafferamme for særligt grove overtrædelser af den foreslåede selvstændige hvidvaskbestemmelse bør være 8 år. For de tilfælde af hæleri af særligt grov beskaffenhed, der fremover vil være omfattet af den foreslåede selvstændige hvidvaskbestemmelse, forhøjes strafmaksimum således fra 6 års til 8 års fængsel.

En sådan forhøjelse af strafmaksimum til 8 års fængsel vil sikre, at domstolene har råderum til at udmåle den nødvendigt hårde straf også i de allergroveste tilfælde af hvidvask.”

Af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget (specielle bemærkninger ad § 1, nr. 2) fremgår vedr. § 290 a bl.a.:

”Det kræves ikke, at nogen er dømt eller kan dømmes for før forbrydelsen. Det er heller ikke et krav, at det påvises, hvilken førforbrydelse udbyttet stammer fra. Det vil være til strækkeligt til at dømme for hvidvask, at det bevises, at udbyttet stammer fra en eller flere ikke nærmere konkretiserede strafbare lovovertrædelser. Kan det ikke anses for bevist, at udbyttet stammer fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, kan der dømmes for forsøg på hvidvask, hvis tiltalte havde forsæt til, at udbyttet stammede fra en eller flere strafbare lovovertrædelser.

Bestemmelsen omfatter også hvidvask af udbytte af en strafbar lovovertrædelse, der er begået i udlandet, herunder tilfælde, hvor førforbrydelsen ikke er undergivet dansk straffemyndighed. Det er i sådanne tilfælde tilstrækkeligt, at før forbrydelsen ville have været strafbar efter dansk ret, hvis en tilsvarende handling var foretaget i Danmark. Dette kan eksempelvis være relevant ved strafbestemmelser, der efter dansk ret er territorielt begrænsede.

...

Bestemmelsen vil i kraft af den almindelige medvirkensregel i straffelovens § 23 også omfatte den, der i forbindelse med eller med henblik på konvertering eller overførsel af penge skjuler eller tilslører udbyttets karakter, oprindelse, placering eller bevægelser, rådigheden eller rettigheder over det eller ejendomsretten til det. Som eksempel kan nævnes fremstilling af dokumenter, der angiver en urigtig lovlig oprindelse til udbyttet, eksempelvis i form af lån, tilbagebetaling af lån, salgssum eller overskud af erhvervsvirksomhed.”

Vedrørende ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2 hedder det i de specielle bemærkninger endvidere:

”Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Det følger af straffelovens § 3, at spørgsmålet om straf for handlinger, som er foretaget før lovens ikrafttræden, efter lovens ikrafttræden skal afgøres efter de nye regler, men at afgørelsen dog ikke må blive strengere end efter de tidligere regler.

Den foreslåede § 290 a vil derfor også omfatte forhold, som er begået før lovens ikrafttræden og da var omfattet af § 290, men som pådømmes efter lovens ikrafttræden. Den foreslåede forhøjelse af strafferammen fra 6 års til 8 års fængsel, når hvidvasken er af særligt grov beskaffenhed, vil dog kun finde anvendelse på forhold, som er begået efter lovens ikrafttræden.”

Udvisning

Højesteret har i dom af 16. januar 2026 (UfR 2026.1699), hvor der som i denne sag var spørgsmål om udvisning af en unionsborger, der havde haft lovligt ophold her i landet i de 10 forudgående år, udtalt bl.a.:

”Udlændingelovens § 26 b gennemfører EU -reglerne om ud- og afvisning i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (EU-opholdsdirektivet). Lovens § 26 b, stk. 1, bestemmer, at udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, kun kan udvises, hvis deres personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og udvisning sker af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, jf. dog stk. 2 og 3. Udvisningen skal være proportional, og ved vurderingen heraf må forhold, der ikke vedrører den individuelle sag, eller hensyn, som tjener generalpræventive eller økonomiske formål, ikke indgå. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en afgørelse om udvisning. Det følger af stk. 3, at en udlænding, der er statsborger i et EU-land, ikke må udvises i henhold til stk. 1, medmindre det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, når den pågældende har haft lovligt ophold her i landet i de 10 forudgående år. Ifølge stk. 4 skal der, i forbindelse med at der træffes afgørelse om udvisning i henhold til stk. 1, tages hensyn til bl.a. varigheden af den pågældendes ophold her i landet og den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, sociale og kulturelle integration her i landet og tilknytning til hjemlandet.

EU-Domstolen har i dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.) fastslået, at udvisning på grundlag af artikel 28, stk. 3, i EU-opholdsdirektivet er begrænset til »ekstraordinære tilfælde«, og at begrebet »bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed« ikke blot forudsætter eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også at en sådan trussel er endog særlig alvorlig (præmis 19 og 20). Selv om der tilkommer medlemsstaterne en skønsmargin,

må adgangen til at gøre undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed fortolkes strengt (præmis 23). Det er i P.I.-dommen endvidere fastslået, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 83, stk. 1, andet afsnit, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet »bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed«. En betingelse herfor er, at sådanne handlinger er begået på en måde, som er af særlig grov karakter, hvilket hører under den nationale domstol at efterprøve i den konkrete sag, jf. i det hele præmis 28. TEUF artikel 83, stk. 1, andet afsnit, omfatter bl.a. ulovlig narkotikahandel.

...

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, jf. stk. 2, at udvisning skal ske for bestandig, når udlændingen udvises efter § 22 og idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneders varighed. Dette gælder dog ikke, hvis udvisning for bestandig må antages at være i strid med EU-opholdsdirektivet. I så fald må der meddeles indrejseforbud af kortere varighed, jf. princippet i lovens § 32, stk. 5, nr. 1.

EU-Domstolen har ikke i sin praksis taget stilling til, hvilken betydning det skærpede proportionalitetskrav i direktivets artikel 28, stk. 3, har for længden af et indrejseforbud. Højesteret finder imidlertid, at den omstændighed, at betingelserne for udvisning i artikel 28, stk. 3, litra a, er opfyldt, ikke er ensbetydende med, at der kan ske udvisning for bestandig. Dette gælder, selv om et indrejseforbud til en udlænding, der er omfattet af EU-reglerne, kan ophæves efter ansøgning, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7, 1. og 2. pkt., sammenholdt med direktivets artikel 32, stk. 1.

Vurderingen af, om et indrejseforbud for bestandig kan antages at være i overensstemmelse med proportionalitetskravet i artikel 28, stk. 3, litra a, som gennemført ved udlændingelovens § 26 b, stk. 3, nr. 1, må ske i lyset af bl.a. lovens og direktivets betingelser for ophævelse af forbuddet.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Straffemyndighed

De tiltalte har for landsretten gjort gældende, at tiltalen mod dem ikke er undergivet dansk straffemyndighed. De tiltalte har herved henvist til navnlig, at der ikke er tale om strafbare forsøgshandlinger efter straffelovens § 21, idet anklagemyndigheden ikke har løftet bevisbyrden for, at handlingerne sigtede til at bevirke udførelsen i Estland af en efter *estisk* ret strafbar lovovertrædelse.

Anklagemyndigheden har heroverfor anført, at dansk straffemyndighed for begge tiltalte følger af bestemmelserne i straffelovens § 9, stk. 1 og 3, jf. § 6, nr. 1, hvorefter der ikke er krav om dobbelt strafbarhed.

Landsretten bemærker, at således som de strafbare handlinger er beskrevet i anklageskriftet, vil der, i det omfang de tiltalte måtte blive fundet skyldige, være tale om et medvirkensansvar, jf. straffelovens § 23, for en efter dansk ret strafbar lovovertrædelse med (tilsigtet) fuldbyrdelse i udlandet. Medvirkenshandlingerne er efter tiltalen foretaget i Danmark via administrations- og kommanditselskaber med hjemsted her i landet.

Herefter, og da de i tiltalen omhandlede straffebestemmelser ikke kan antages at være begrænsede til forhold på dansk grund, finder landsretten, at tiltalen for begge tiltaltes vedkommende er undergivet dansk straffemyndighed, jf. straffelovens § 9, stk. 1, 3 og 4, jf. § 6, nr. 1, uden hensyn til, om medvirkenshandlingerne eller den (tilsigtet) fuldbyrdede lovovertrædelse også ville kunne straffes efter lovgivningen i Estland.

Straffehjemmel

Som anført af byretten ligger gerningsperioden for de strafbare handlinger i anklageskriftet i det hele forud for ikrafttrædelsen den 1. juli 2018 af straffelovens § 290 a om hvidvask. Handlingerne var dog også på gerningstiden kriminaliseret ved straffelovens dagældende § 290 om hæleri, og landsretten bemærker, at gerningsindholdet før og efter lovændringen i realiteten er sammenfaldende i relation til de forhold, som er til pådømmelse i denne sag, herunder derved, at domfældelse for fuldbyrdet hvidvask efter begge bestemmelser forudsætter, at det bevises, at udbyttet stammer fra en førforbrydelse og ikke fra lovlig virksomhed.

Skyldsspørgsmålet

Landsretten finder i lighed med byretten og af de grunde, som retten nævner, at det er bevist, at de i anklageskriftet nævnte kommanditselskaber indgik i et samlet setup, der havde til formål at sløre transaktionssporene med hensyn til de betydelige beløb, som inden for kort tid blev ført frem og tilbage gennem selskabernes konti i Danske Banks estiske filial. Som anført af byretten går kommanditister, komplementarer, selskaber, personer og adresser, hvoraf mange har tilknytning til skattelylande, igen i flere selskaber, og efter bevisførelsen må det lægges til grund, at transaktionerne i det hele savnede forretningsmæssig begrundelse, uanset at det for en del på forskellig vis blev forsøgt

fremstillet sådan, at der var tale om betaling for levering af varer. Kendetegnende er endvidere fraværet af verificerbare posteringer, bilag, regnskabsposter eller lignende vedrørende andre udgifter, der sædvanligvis ville være i selskaber med en omsætning af det omfang som ses, herunder lønudbetalinger, huslejebetalinger, skattebetalinger samt betaling for elektricitet, vand og varme. Samtidig er det kendetegnende for transaktionerne, at der i vidt omfang er foretaget næsten identiske indbetalinger til og udbetalinger fra selskabernes konti. Hertil kommer, at selskabernes regnskaber for en dels vedkommende har vist, at der har været en meget begrænset eller ingen aktivitet i selskaberne, ligesom regnskaberne i flere tilfælde indeholder forbehold, fremstår uprofessionelle eller ikke er underskrevet. Endelig har der i alle selskaber været benyttet en stråmandsdirektør.

Landsretten er efter det anførte og efter den samlede bevisførelse enig med byretten i, at transaktionerne i kommanditselskaberne, som alle er stiftet i regi af Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), har haft de karakteristika, der kendetegner hvidvask, hvilket som nævnt af byretten yderligere understøttes af, at Vidne 1 har erkendt sig skyldig i forsøg på hvidvask i forening med bl.a. de tiltalte for så vidt angår de i tiltalen anførte transaktioner. Landsretten finder det på samme baggrund efter en samlet bedømmelse ubetænkeligt at lægge til grund, at de i anklageskriftet omhandlede udgående transaktioner altovervejende har vedrørt beløb, der er direkte eller indirekte udbytte af en eller flere ikke nærmere konkretiserede strafbare lovovertrædelser, der ville kunne straffes efter dansk ret, således at der for langt hovedparten af de omhandlede beløb objektivt er tale om fuldbyrdede forhold af hvidvask. I forhold til de kommanditselskaber, hvor der ikke har været transaktioner, finder landsretten i lighed med byretten, at formålet med disse selskaber har været det samme som de øvrige kommanditselskaber.

Af de i tiltalen mod Tiltalte 1 omhandlede 40 kommanditselskaber blev de 23 stiftet og administreret af Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2 forud for Tiltalte 1's overdragelse af sidstnævnte, jf. nærmere herom nedenfor. De resterende 17 kommanditselskaber blev stiftet i regi af Virksomhed ApS 2 efter overdragelsen og havde stort set alle adresse der, dog er Tiltalte 1 registreret som anmelder af selskaberne Virksomhed K/S 36 henholdsvis Virksomhed K/S 31, sidstnævnte med adresse på Tiltalte 1's daværende bopæl. Hertil viser den fremlagte mail af 13. august 2012 fra Tiltalte 1 til Vidne 3, at selskabet Virksomhed K/S 39 blev stiftet efter nøje instruktioner fra Tiltalte 1. Tiltalte 1 stiftede Virksomhed ApS 1. Hun stod endvidere for oprettelsen af Virksomhed ApS 2. Tiltalte 1 ansatte medarbejdere med relation til Østeuropa i

Virksomhed ApS 1, som i juni 2008 indgik en aftale om samarbejde med Danske Bank i Estland, ligesom hun holdt konferencer i udlandet, hvor hun skaffede kunder til virksomheden. Hun har hverken i byretten eller landsretten kunnet give en troværdig begrundelse for oprettelsen af kommanditselskaberne i Danmark. Tiltalte 1 havde kendskab til selskabsadministration fra tidligere ansættelse og uddannelse inden for virksomhedsstudier, og revisorerne Vidne 11, Vidne 12 og Vidne 13 har forklaret, at det var Tiltalte 1, de havde kontakt til, hvis der var væsentlige spørgsmål vedrørende regnskaberne, ligesom Tiltalte 1's besked af 20. juli 2011 til ”Person 14” som anført af byretten understøtter, at Tiltalte 1 havde indsigt i regnskaberne for de selskaber, hun administrerede. I den anførte besked anførte Tiltalte 1 således, at selskabet ”skal lukkes og vi skal have et nyt K/S til kunden, hvis han vil... Med sådan et regnskab vil jeg ikke råde ham til at købe firmaet...” . Hertil kommer, at Tiltalte 1 som arbejdsgiver for Tiltalte 2, der alene var direktør af navn, var den, der havde ansvaret for og bestemte, hvorledes han skulle forholde sig til regnskaberne.

I sommeren 2011 solgte Tiltalte 1 sine anparter i Virksomhed ApS 2. Som anført af byretten fremgår det af korrespondancen, som er fundet hos Tiltalte 1, at hun efterfølgende har skrevet med ansatte, direktører, revisorer og andre om selskaber og andre forhold vedrørende Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Herunder viser SMS-korrespondance med flere medarbejdere, at disse fortsat må have betragtet Tiltalte 1 som deres chef. Henset hertil samt til korrespondancen med Vidne 1, forklaringen afgivet af Tiltalte 2 samt de af byretten i øvrigt anførte grunde, finder landsretten i lighed med byretten, at Tiltalte 1 fortsat var reel leder af Virksomhed ApS 2 efter overdragelsen i sommeren 2011, selvom Vidne 1 blev indsat som direktør, ligesom samarbejdet mellem Vidne 1 og Tiltalte 1 fortsatte ud over det tidspunkt, hvor Vidne 1 angiveligt omstillede låsene til Virksomhed ApS 2's kontor i 2012. Landsretten lægger på baggrund af bevisførelsen, herunder særligt de fremlagte mails og SMS-beskeder, til grund, at dette samarbejde fortsatte i hele gerningsperioden, og det findes således bevist, at Tiltalte 1 har deltaget i stiftelsen og administrationen af alle kommanditselskaberne omfattet af tiltalen. Henset til indretningen af det setup, som det efter bevisførelsen må lægges til grund, at Tiltalte 1 var hovedpersonen bag i Danmark, finder landsretten det endvidere bevist, at Tiltalte 1 i hele gerningsperioden har været bekendt med, at kommanditselskaberne kunne og ville blive brugt til hvidvask af betydelige beløb, og at dette var det egentlige formål med det anførte setup. Landsretten finder det herefter bevist, at Tiltalte 1 er skyldig i sagens forhold 1 i overensstemmelse

med tiltalen, således at hun for langt hovedparten af det omhandlede beløb dømmes for medvirken til fuldbyrdet hvidvask og i øvrigt for forsøg.

Tiltalte 2 har som anført af byretten være registreret som direktør i alle de i tiltalen mod ham anførte kommanditselskaber og har i denne egenskab underskrevet stiftelsesdokumenter, fuldmagter, regnskaber, kommanditselskabskontrakter m.v. for selskaberne. Tiltalen mod ham vedrører transaktionerne i kommanditselskaberne i den periode, hvor han har været registreret som direktør. Som direktør for selskaberne har Tiltalte 2 haft en nødvendig og væsentlig rolle, som muliggjorde transaktionerne gennem selskabernes konti i Danske Bank i Estland, og han har således objektivt medvirket hertil. I lighed med byretten og af de grunde, som retten anfører, navnlig at han vedvarende stillede sin underskrift til rådighed, alt imens han gennem hele gerningsperioden modtog en løn, der stod i klart misforhold til hans arbejdsindsats og kvalifikationer, tiltræder landsretten, at Tiltalte 2 allerede i december 2008 i hvert fald må have indset muligheden for, at han ved at lade sig registrere som direktør i selskaberne og optræde som sådan medvirkede til hvidvask af ikke ubetydelige beløb, og at han forholdt sig accepterende til denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig sådan. Dette forsæt dækker hele gerningsperioden, og landsretten tilsidesætter således i lighed med byretten Tiltalte 2's forklaring om, at han har skrevet til Erhvervsstyrelsen forud for sin e-mail af 17. august 2016 om, at han fratrådte sin stilling som direktør i de virksomheder, som Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) havde indregistreret ham i. Landsretten finder det herefter bevist, at Tiltalte 2 er skyldig i sagens forhold 2 i overensstemmelse med tiltalen, således at også han for langt hovedparten af det omhandlede beløb dømmes for medvirken til fuldbyrdet hvidvask og i øvrigt for forsøg.

Landsretten tiltræder, at forældelsen af de strafbare forhold blev afbrudt for Tiltalte 2's vedkommende, da han den 14. oktober 2019 blev sigtet, og for Tiltalte 1's vedkommende, da der den 18. februar 2020 blev fremsat anmodning om tilladelse til aflytning. Det tiltrædes endvidere, at de i tiltalen omhandlede transaktioner må anskues som en forsæt forbrydelse, således at der også kan ske domfældelse for transaktioner, der ligger mere end 10 år før afbrydelsestidspunkterne. De tiltaltes strafansvar er herefter hverken helt eller delvist forældet.

Strafudmåling

Som også lagt til grund af byretten fører reglen i straffelovens § 3 til, at straffen ikke må blive strengere end efter gerningstidens lovgivning, dvs. straffelovens dagældende § 290, stk. 2.

Henset til Tiltalte 1's centrale rolle, den betydelige størrelse af de hvidvaskede beløb, den systematiske og organiserede karakter af det omtalte setup samt gerningsperiodens længde tiltræder landsretten, at der med hensyn til Tiltalte 1 foreligger sådanne særdeles skærpende omstændigheder, at der er grundlag for at bringe strafskærpsreglen i straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., i anvendelse i forhold til hende.

Straffen for Tiltalte 1 findes herefter passende udmålt til fængsel i 9 år, mens straffen for Tiltalte 2 efter karakteren af hans deltagelse i kriminaliteten findes at burde nedsættes til fængsel i 6 år. Straffen fastsættes for begge tiltalte efter straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. dagældende § 290, stk. 2, jf. stk. 1, til dels jf. § 21, alt jf. § 23, og for Tiltalte 1 endvidere jf. § 88, stk. 1, 2. pkt.

Rettighedsfrakendelse og konfiskation

Landsretten stadfæster af de af byretten anførte grunde, at der for hver af de tiltalte skal ske rettighedsfrakendelse og konfiskation som anført i dommen.

Udvisning

Som anført af byretten er betingelserne for i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 6, (nu § 22, stk. 1) at udvise Tiltalte 2 opfyldt. Da tiltalte er unionsborger, kan udvisning dog bl.a. kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Tiltalte 2 er ikke tidligere straffet og har i de ti år, der nu er forløbet siden gerningsperiodens udløb, ikke begået ny kriminalitet. Særligt henset til det tidsmæssige forløb samt i øvrigt til karakteren af hans deltagelse i den begåede kriminalitet finder landsretten trods forholdets betydelige grovhed ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Tiltalte 2 vil være tilbøjelig til også i fremtiden at udvise en adfærd, der vil udgøre en sådan reel, umiddelbar og særligt alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, at det må anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed at skride til udvisning, jf. herved opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3.

Landsretten tiltræder derfor, at Tiltalte 2 alene skal meddeles en advarsel om udvisning.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte 1 stadfæstes.

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte 2 ændres således, at straffen nedsættes til fængsel i 6 år.

Tiltalte 1 skal betale de af ankesagens omkostninger, der vedrører hende, mens sagens omkostninger for landsretten i øvrigt udredes af statskassen.